

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 5/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 26.септембра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите. Седите. Добар дан.

Почињемо претрес због ратног злочина, против окривљеног Боре Трбојевића.

Присутни су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите? Молим? Ту сте. Сад ћемо то да констатујемо.

Присутан је:

- **Заменик тужиоца за ратне злочне Небојша Марковић.**
- **Окр. Бора Трбојевић.**
- **Бранилац Жељка Томљеновић.**

Суд је у саставу:

- Ја сам Снежана Николић-Гаротић.

- Члан већа Винка Бераха-Никићевић и члан већа судија Веско Крстајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има примедби на састав већа? Нема. Можемо ли да почнемо претрес? Можемо.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОКРИВЉЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли да устанете молим вас, да дођете овде ви и да укључите микрофон. Да ли су ваши подаци идентични оним подацима које сте дали код истражног судије?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има неких измена?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су ваши приходи месечни?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мени су мјестимично приходи и разлика у приходима, ако сам у фирми то до 16 хиљада, ако сам на терену до 25 хиљада динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између 20 и 25, је ли тако?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ако сам на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Ви сте овде окривљени, имате чућете оптужницу данас.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чућете је тужилац ће да вам прочита, имате право да изнесете одбрану у присуству свог браниоца, имате право да износите чињенице, предлагате доказе, испитујете сведоке, дајете неке предлоге, пратите у сваком случају шта се дешава, пратите тужиоца и учествујете активно у својој одбрани. Сада можете да седнете да почнемо са читањем оптужнице.

Главни претрес почиње читањем оптужнице КТРЗ 4/07 од 21.05.2008. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седните. Хвала вам.

Хоћемо ли да читамо оптужницу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

На основу члана 46 став 2 тачка 3 члана 265 став 1 Законика о кривичном поступку и члана 3 и 4 став 2 Закона о организацији надлежности државних органа, у поступку за ратне злочине пред тим судом подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

П р о т и в: ТРБОЈЕВИЋ БОРЕ, са личним подацима као у списима.

Што је:

у периоду од 13.08.1991. до 31.10.1991. године за време оружаних сукоба ЈНА и паравојних формација Републике Хрватске на територији тадашње Републике Хрватске у саставу СФРЈ, а на подручју општине Грубишно Поље за време оружаних сукоба на територији те општине између самоорганизованих наоружаних формација грађана хрватске и српске националности, као припадник самоорганизованих наоружаних формација

грађана српске националности кршећи правила међународног права за време оружаног сукоба противно одредбама члана 3 тачка 1а) и 1б) Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата (IV Конвенција од 12.08.1949. године ратификована од стране Народне скупштине ФНРЈ 1950. године и члана 4 тачка 2а) и тачка 2б) Допунског протокола Женевске конвенције од 12.08.1948. године о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) од 08. јуна 1977. године учествовао у нападу на цивилно становништво, у узимању и затварању талаца и њиховом мучењу, те у нечовечном поступању према цивилном становништву, као и у вршењу убистава цивила па је тако:

а)- дана 13.08.1991. године на магистралном путу број 16 у близини раскршћа путева за Горњу Рашеницу и Велику Ператовицу, као припадник самоорганизоване наоружане формације грађана српске националности тзв. «Билогорски одред» са осталим припадницима исте формације учествовао у присилном одвођењу и узимању као талаца цивила хрватске националности, међу њима и Владе Радошевића и Вереш Ивице, који су као таоци касније размењени,

б)- дана 20.08.1991. године као припадник исте формације заједно са већим бројем припадника те формације учествовао у опкољавању села Тополовица, а затим у одвођењу талаца те у нечовечном поступању према цивилном становништву на тај начин што је у дворишту Которан Матеја, где се налазио већи број жена и мушакараца, цивила најпре раздвојио жене Славку Францишковић, Славку Ацман, Ђурђу Чапо и Катку Которан од мушакараца, ногом ударио Катку Которан, а потом све жене закључао у шталу, те потом непосредно учествовао у одвођењу Матије Которана, чије је тело касније пронађено у масовној гробници, Селеси Жељка који је касније убијен у затвору у Великој Ператовици, Мишка Чапа као и у нападу на цивиле у суседној кући која је власништво Которан Анке, на тај начин што је бацио бомбу на таван те куће на коме су се налазили цивили, којом приликом су од последица експлозије бомбе тешке телесне повреде задобили Селеси Јосип и Которан Анка, која је касније од последица повреда преминула,

в)- у периоду од неутврђеног дан половином августа месеца до 31.10.1991. године као припадник исте формације обављао дужност стражара у успостављеном затвору за цивиле - таоце, у школи у Великој Ператовици, у ком затвору су поред осталих били затворени Селеси Жељко, Божидар Јакопец, Петар Крамар, Фрањо Шокец, Мата Петек, Вендел Шклебек, Шпиралец Владимир, Биловић Милан, те Хорак Антун, Радошевић Владо,

Вереш Ивица и Ковачевић Митар који су касније размењени или пуштени, те у том својству учествовао у мучењу, физичком злостављању цивила јер је тукао затворена лица међу којима Радошевић Владу, Шпиралец Владимира, Биловић Милана и Шклебек Вендела

г)- дана 31.10.1991. године око 21,00 час у истом затвору који се налазио у подруму Основне школе у Великој Ператовици, као припадник исте формације а пре повлачења са тог подручја, у намери да усмрти цивиле Жељка Селешиа и Божидара Јакопеца, Петра Крамара, Фрању Шокеца, Мату Петека и Вендел Шклебека, који су као таоци чувани у подруму школе, заједно са сада пок.Трбојевић Богданом и још једним НН припадником исте формације испалио у ове цивиле неколико рафала из аутоматског оружја калибра 7,62 мм, при чему су Жељко Селешиа, Божидар Јакопец, Петар Крамар, Фрањо Шокец и Мато Петек задобили смртоносне повреде услед којих је код њих наступила смрт, а Вендел Шклебек остао неповређен пошто се закљонио иза једног зида у подруму,

-чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 Кривичног закона Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала тужиоце. Молим Вас сада окривљени да дођете овде, да укључите микрофон и да ми кажете чули сте ову оптужницу, већ сте је претходно добили.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли разумели шта вам се ставља на терет и како се изјашњавате?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесте, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се изјашњавате, да ли сте ово кривично дело извршили, да ли сте кривично одговорни?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја ово дело нисам учинио и нисам поднео оптужницу, нисам се жалио, да би овај суд што прије се завршио. А то је све нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам.

Позван да се изјасни да ли признаје кривично дело и кривичну одговорност, окривљени изјављује ја ово кривично дело нисам извршио и желим да се овај поступак што пре заврши.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ИСПИТ ОКРИВЉЕНОГ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћете онда да нам изнесете своју одбрану и то онако од почетка, шта сте радили `91. године, одакле ви ту, одакле ви ту уопште ако то нисте извршили, ако то није тачно? Због чега се ви спомињете, да ли познајете све ове људе и шта сте радили у ово време које је тужилац означио у оптужници?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У то време ја сам дошао у Велику Ператовицу 13. 08. ја и моја супруга и двоје деце. Дошао је Стево Босанац и његова жена Милица и његов син Зоран и дошао је Стево Совић и његова жена и девојчица, његова ћерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте дошли?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Дошли из Грубишног Поља, али су мене покупили у Великој Барни на радном месту и рекли су ми не смијеш више да се враћаш кући, морамо ићи у шуму, зашто не смијем, каже дошли су неки црнокошуљашу у Грубишно Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које је било ваше радно место?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Радно место ми је у том моменту био механичар кућанских апарата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Код Безбрадица Рајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вас је то покупио?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Стево Босанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где Вас је он нашао?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Код Безбрадица Рајка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел су почели тад већ неки немири у Хрватској, је ли се нешто дешавало?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немири су већ почели у Хрватској, већ су хапсили по Грубишном Пољу и тамо вамо и онда они су дошли код мене на радно место, каже Боро не смијеш више ићи кући, каже морамо некуд да се склонимо, хапшење је почело Хрвата. Каже да не би и нас похапсили, каже боље да идемо у шуму, идемо својима, каже боље да нас наши убију него да нас убију усташе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа, ја сам се покупио, ја сам имао трактор тамо код Безбрадица Рајка тог главног мога шефа и сјео на трактор и кренуо за њима и дошли смо на једну раскрсницу како се креће за Грубишно Поље и за Велику Барну према Великој Ператовици, ја ту станем, вели мени Стево Босанац, он је био са комбијем возио њих све, каже Боро идемо за Велику Ператовицу и кренули смо према Великој Барни, на врх Велике Барне ту моја жена има родитеље и ту смо свратили, они су пунили сушару са духаном и ту смо мало застали и отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте повели жену и децу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Све, све, комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте спаковали ствари неке, како је све то ишло?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте спаковали неке ствари, спремали се да одете од куће?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа није спаковано, само каже седај у возило и идемо ако нас зауставе зауставе, а ако не зауставе идем по Бору и идемо за Велику Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и жена и деца идете трактором, је ли?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Деца су, Стево Босанац, његова жена и његов син Зоран и Совић Стево и његова жена и његова ћерка, али је други дан Стево Совић и његова жена и његова ћерка вратили су се назад за Грубишно Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви сте кренули где?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Кренули смо у Велику Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви имали тамо нешто обезбеђено, где да се сместите и то?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Имао сам своју кућу, имао сам тетку као у стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам остао са женом и децом код тетке, код своје тетке Цвете Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ваша кућа била заузета?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У мојој кући је била једна жена и њезин син и ту је била као, како би вам могао рећи, ту се војска хранила. Тако сам ја био, али није било неког смештаја нисам имао у својој кући, а тетка је била сама и тако ја и деца и жена смо били код тетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви дошли значи ту, кухиња је већ била у вашој кући.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам дошао код тетке сам дошао у кућу, а одмах није далеко ту је и црква и одмах је ту са леве стране Дом културе и моја кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је већ била смештена кухиња за војску?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није, кухиња је била смештена касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кад сте се сместили код тетке?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Отишли смо ја и Стево Босанац у штаб, то је била нека викендица Гојка Лалића, ту смо нашли Раду Чакмака Радивоја, Живка Загораца, Раду Кљајића, ја сам ту написао Поповић Никола, али није Никола него како је њему право име Никола Поповић је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад се сетите можете да кажете.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Поповић, сетићу се у међувремену, рекао сам Раде Кљајић, и више никога више нисам примећивао, видео сам Перу Гегулу он је био директор банке, он је ту седио са стране, мислим и његов син не знам име његовог сина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се дешава у штабу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа, мени су рекли више да и Стеви Босанцу, више нема повратка, морате остати ту и узети наоружање и Раде Чакмака командат наредио је једном момку ја не знам како се зове Дуле, Душан му је име само не знам је ли Рашета, мислим да је Рашета, али немојте ме тачно држати за реч и он нам је дао наоружање. Стево Босанац је задужио аутоматску пушку, а мени су дали «паповку».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А униформе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, ја нисам носио униформу уопште, ја сам имао цивилно своје одело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко то каже морате да останете ту, нема поврака?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Раде Чакмак, командат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми је ли то већ била успостављена нека јединица, нека војска?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је већ била успостављена већ јединица, то је било негде 100-200 људи у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала неки назив та јединица?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја нисам знао назив, прво кад су нас испитивали, јавни тужилац кад ме је испитивао онда ми је он рекао да ли је то била неки одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Билогорски?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Билогорска бригада или тако нешто, ја кажем вјеројатно јесте јер се звала Билогора шума и то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то нисте знали све до овог испитивања код истражног судије?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, нисам знао баш који је то одред, да је то Билогорски одред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у сваком случају сте тада знали или нисте да је то формирано и да је неко ту командант?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па сви остали кажу, прича се, кажу вероватно је био Билогорски одред зато што је ту Билогора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао ту неки командант?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки командант који је ту био главни?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Био јесте, Радивоје Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то знали кад сте дошли?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Кад сам дошао горе онда сам сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад сте задужили то оружје?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Онда сам задужио ту «паповку» и онда су ми касније променили пушку коју ми је дао другу, дао ми је аутоматску пушку, а ту «паповку» сам вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле њему то оружје да вама дели?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Вјероватно из, ту је била војска у Гакову и била је једна стрељана, ту је била војска и вјеројатно су од те војске добили наоружање и нама поделили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војска ЈНА?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Војска ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тад је била ту кад сте Ви дошли ово 13. августа?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесте била је војска ЈНА и било је пар официра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми причамо о том датуму 13. август је ли?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли причамо о том датуму сада 13. август.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, ја сам касније сазнао да има војске, нисам знао дотле да има војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он вама каже да треба да радите?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мени су рекли да будем стражар у школи. Ја сам свако јутро се јављао на постројавање, каже не мораш се јављати буди горе код куће, код тетке, они су хтјели да буде тај затвор кад је то хапшење било, то командант Раде Чакмак је рекао да буде то код мене у подруму, ја му то нисам дозволио, каже Боро ако ти то не дозвољаваш ја ћу ти написати писмено, ја нисам узео писмено, реко радите шта год хоћете и онда су они после тога каже неће ставити код мене у подрум, него ће ставити код моје тетке у подрум и одустану од тога и онда каже најбоље би било да ставе то заточеништво, заробљеништво у школу, Основну школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, знате шта хоћу да Вас питам, који је то датум када ви тако долазите и задужујете оружје? Отприлике?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам оружје задужио ујутру 13.08.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 13. августа?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је тога истог дана одмах вама речено за тај подрум, да ће да се претвори у затвор?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, није то је касније речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било отприлике?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не могу вам тачно рећи датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутрадан или после неколико дана?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је негдје било када је хапшена Тополовица, а кад смо хапсили овог Вереша Ивицу и Радошевић Владу и још једног човека не знам му тачно име, он је вјероватно из Вировитице, онда њих су ставили у неку сушару горе код те викендице, то је монтажна сушара за дуван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је дана прошло?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када сте ви ту дошли, добили оружје, сместили се претпостављам тамо са породицом код тетке, шта сте ви онда ту првих пар дана радили?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добили тада неко задужење јел су вам рекли шта да радите.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Никакво задужење нисам добио у то време само да се јавим ујутру у команду док није било хапшења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ту викендицу, где је тај штаб?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, у ту викендицу код Лалић Гојка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јављате се и ништа није било?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јавио сам се и после постројавања тога, било је неко постројавање, каже свако својима, ти идеш ту ти идеш ту и ја нон стоп сам био кући код тетке са децом и са женом док нису довели заробљенике у школу и онда су ме ту оредили за стражара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а пре него што су довели заробљенике у школу, где су их водили?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Водили су их горе код те викендице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све то одређивао?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је команда одређивала, главни командант је би Радивоје Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било, одакле људи који ће да се сместе у затвор, ко је хапсисо те људе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Хапсисо, за ово што је хапшено Радошевић или Вереш, то је хапшено између Мале Ператовице, Горње Рашанице, у релацији Грубишно Поље – Вировитица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то радио?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ту је било у хапшењу је био, то је хапсисо је Лазо Саватовић, ту је био Никола Саватовић, био је Бранко Косановић, Пајо Косановић, мене су покупили код тетке, на путу сам био стајао каже идеш са нама, ја кажем куда, каже шта те брига идеш са нама и ја сам био тамо и они су зауставили возила и мени кажу ти оди у шуму према Горњој Рашаници, и ту држи стражу и ја сам тамо стајао и кад су покупили Радошевића, Вереша и тог човека не познам који је и ставили у камион, повезали и ставили у камион и кренули су према штабу у Велику Ператовицу, кад смо дошли у штаб у Велику Ператовицу дошли смо код викендице ту их је примио Раде Чакмак и ја питам реко зашто сте довели те људе, они су мени одговорили на то, каже то није твоје питање да ти питаш, иди каже кући одакле си и дошао. Ја сам отишао код тетке и био сам тамо и они су једно одређено време били у тој викендици, не у сушари и онда су основали тај затвор у школи Велика Ператовица. И онда кад је било постројавање. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам како сте ви ишли на тај задатак, пешице, камионом?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нормално пешице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како онда се ту ствара то чиме возе ову двојицу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је возило било горе код команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Код команде, а ми смо ишли свако јутро, ја сам код тетке спавао, нисам горе уопште ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него када сте пошли, када су вам рекли ајде ти са нама немој ништа да питаш, то сте пешице отишли?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: За?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ову тројицу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: За ову тројицу, не они су мене покупили код тетке на путу сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, јесте онда ишли сви пешице или чим?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: И онда смо ми дошли доле и онда је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам чиме?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви ишли неким превозним средством или пешице?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Камионом сам ишао за Малу Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А камионом?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да. Камионом, тамо су ме покупили у Великој Ператовици код цркве код тетке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и камионом сте дошли до где?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Дошли до Мале Ператовице, Рашенице, Грубишно Поље, Вировитица и онда је ту Лазо Саватовић и рекао мени каже иди ти у шуму и држи стражу док су они хапсили редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова тројица, одакле су они се створили ту, како су они дошли?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Вереш је дошао са неким Претулом, не знам име човека, возили су камион и у другом је камиону био Радошевић и нико више, онда су оставили још један камион вировитичке регистрације, тај је возио да ли је брашно возио или нешто и то су одузели тај камион том човеку и човека су пустили. Радошевића и Вереша су хапсили и тог једног човека из Вировитице како се звао не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су их претресали, тукли и везали?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Биле су им руке повезане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су их претресали да ли имају оружје, да ли имају?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа, они имали су оружје, имао је Радошевић пиштољ 7,62 и Вереш Ивица је исто имао пиштољ уза се 7,62 и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај трећи коме не знате име?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај трећи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви за све то време то гледате из шуме?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Из шуме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако, гледате?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли можете добро да видите?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па видило се доста више према Грубишном Пољу него према Вировитици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко онда те људе претреса, везује и тако?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Претресао их је Лазо Саватовић, то је то сам видио да је претресао Жућу, а шта је, нешто је од њега узео, а шта је узео не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и онда ?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: И онда смо кренули за Велику Ператовицу и командант нас Раде Чакмак чекао горе и он је примио и ја кажем шта је то зашто су људи ухапшени, он каже то твоје није питање и каже иди ти кући, ако будеш нам требао ми ћемо те звати и они су онда мене позвали, било је постројавање на некој ливади доле након одређеног времена, не знам кога датума, одредили су мене најприје, некога Арбутину Николу, Бору Рекића као нас тројицу прве, тај Арабутина Никола је умро, Боро Рекић је жив и онда се касније допуњавао, онда је дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта су вас оредили, вас тројицу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па питајте команданта Раду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте требали да радите?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа, да носимо пушку и да стојимо поред врата гдје су били заточени заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У школи или у сушари или у викендици?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисмо. Онда су доведени из сушаре и стављени су у школу у подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико су дана били у сушари?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не могу вам тачно рећи, једно 10-так, 15 дана ту негдје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у викендици, то што су били прво у викендици?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је у викендици је био штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били ту пар дана или само кратко?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Били су пар дана и преселили су комплетно, кухиња је доселила код мене у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ова тројица?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А они су били горе и даље у том.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова тројица? А ова тројица?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он су доведени у школу у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су одмах доведени прво у команду, па у сушару, па у школу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тачно. Из сушаре у команду, из команде у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су били у команди, је ли их тамо неко мучио, испитивао?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тога дана кад су их водили из сушаре онда су их довели доле исто замотаних очију и повезаних руку и ставили су их доле у подрум школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи везане руке и везане очи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, и везане очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су то на путу, када су ухапшени, када су заробљени, јел су им и тад везане очи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Кад су кренули према Великој Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завезали су им очи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате или не знате?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не могу тачно рећи, руке су везане а да ли су очи везане, мислим нису очи везане, само руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате Ви те људе од раније?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Како не би знао, са Ивицом Вереш сам заједно ишао у школу, само што сам ја ишао у Ц разред а он је ишао у Б, зато што је он из Велике Барне, а ја из Велике Ператовице, и што сам ја учио руски, а док је Велика Барна учила немачки језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он тада када је ухапшен у цивилу или у униформи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се бавио он неким активностима против цивила или против војске?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је завршио мљекарску школу, а да ли је радио као мљекар не могу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он у то време ратовао или шта је радио?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не могу вам рећи шта је радио, вјероватно је био у војски, хрватској војски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад су га ухапсили?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, они су ишли према Вировитици, шта су ишли у Вировитицу, ишли су камионима вјероватно по цакове за барикаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд ви то знате?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тако нам је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ко вам је рекао и када сте ви сазнали да они иду за цакове за барикаде?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То су нам изјавили, они њих двојица Вереш и Радошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је онда било кад су они из команде стављени у сушару па у школу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја знам шта је било у школи горе шта су радили од њих и што то не знам, али кад, ја сам био стражар, свака два сата смо се мењали, кад ми дође неко из сеоске полиције, командант сеоске полиције је био Стојић Миленко, и када он дође и кад дође Чакмак Радивоје командант они ми нареде да ја њих изведем ван, била је посебна просторија у којој су их испитивали и поново су враћали, ја отворим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је та просторија, у школи или на неком?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У школи, у школи, има учионица, ходник, онда има ВЦ па има једна мала просторија, онда има доле подрум, па има просторија гдје је била као учитељица основне школе и још су биле две просторије са стране које нису кориштене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како сте ви имали распоред, колико дана сте унапред добијали, је ли свако јутро добијате када ћете да чувате по колико сати?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ми смо сами између себе колико нас је било, каже ти си од толико до толико, по два сата се давала стража.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оружјем испред?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и да ли сте ви успели уопште да тада сазнате зашто ви држите те људе ту?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: По моме што су ми касније рекли, речено ми је каже заробљени су наши људи у Грубишном Пољу, каже тројица људи је заробљено не зна се за њих, за Станић Мићу, Милошевић Спасу, Мачак Драгана и дан данас за те људе се не зна где су и онда су почела даља хапшења, ту смо почели да, ту су ухапсили Сукут Живка, Ћетковић, Ћетковића, онда ту су ухапсили Душку Даљу докторицу из Грубишног Поља и многе људе и онда је стигла наредба да се иде на даље хапшење, али морамо за размену наших људи који су похапшени у Грубишном Пољу, што су хрватска власт похапсила наше људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кажите ми док Ви те људе држите ту у затвору, и тако повремено када вам траже, водите на то испитивање, док их испитују шта ви радите?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Доклен сам био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим? Док испитују те људе, где сте ви, у тој просторији где се врши испитивање?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, ја нисам у тој просторији, некад јесам али већином нисам био у тој просторији, не знам шта су их питали, ја мислим да знаду ти људи одређени Вереш и Радошевић, компанија и остали који су испитивали, ја не знам шта су испитивали, шта су они њима радили, моја је углавном дужност била да будем пред затвором, да их изведем ван и дам их њима и они их доведу до затвора

и ја отворим, било је то неко дрво затворено и није ту било локота, ништа, неко дрво оставито само и замандалим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чувао кључ?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Врата су била и дрво једно, скинеш то дрво и отвориш врата и зовеш тога, тога, тога, кога они хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и да ли сте ви били у прилици да чујете током тог испитивања евентуално?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немам ја са тим везе. Ја сам само био чисти, чисто сам чувао само стражу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да ли сте чули да неко кука, запомаже?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Као прво ја нисам имао право да са њима будем, да идем к њима доле у подрум, једино их изведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви током испитивања чули да неко кука, јауче, тражи помоћ?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да кука и да јауче и тражи помоћ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Било је нешто, чуо сам неку кукњаву али не знам шта је, шта су им радили и то ја то нисам могао да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад изађу јесте видели како изгледају?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нису, ништа нисам по њима осетио, ништа по лицу, по фаци, јер су били обучени и по фаци ништа нисам могао да осетим шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли вам се можда неко жалио обзиром да сте те људе познавали од раније?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Неке јесам познавао, неке нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ишли сте у школу са човеком, је ли се жалио он муче ме, туку ме?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја, са њима ја сам слабо контактирао, јер нисам смио са њима контактирати, једино кад отворим врата кад им носим доручак или ручак, вечеру онда попричам и Ивица каже шта ће бити са нама ово, оно Вереш, исти и Радошевић, шта ће бити са нама, људи не знам мени нико ништа не каже, каже твоје је да чуваш тај затвор да будеш на том радном месту ти са тиме немаш ништа, има команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било чувара у затвору?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ту се мењало доста чувара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, 10, 20, 50?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Шта ја знам, не могу вам рећи, око 10-так људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и још?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Био сам ја, Рекић Боро, Душан Тулум, Берак Боро, Костић Боро, Никола Трбојевић, онда био је неки Богоја Трбојевић, био је Милан Косановић, јесам рекао Душан Тулум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, рекли сте.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Никола Трбојевић то сам рекао, онда само да се сетим мало. Костић Боро, његов брат како му је име не знам, то је рођени брат, Владо, Костић Владо, не, не, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вршио испитивања?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Испитивања вршио је то је сеоска полиција, ту је био Бранко Косановић на испитивању, Миленко он је иначе био полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не Миленко пре рата, него што сам рекао да је командир полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојић?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Миленко Стојић, командир полиције и Раде Чакмак обавезно, он је обавезно био на испитивањима, Радивоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Раде Чакмак је колико ја схватам био?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант, а је ли било још неке друге особе која је била главна, па је рецимо био неки шеф у том затвору?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Био је Лазо Саватовић ту исто и онда не знам он нешто се закачи са Радом Чакмаком и он је отишао на друго место негде према Малом Грђевцу, Сибенику и Тополовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је овај Божа или Богдан?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Богдан Трбојевић, он је био командир затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас ја питам, да ли је био неко командир затвора?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесте, јесте. Богдан Трбојевић звани Божо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у чему се огледало то што је он главни ту у затвору, је ли он вршио неке распореде, испитивања?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам ко га је претпоставио, вјеројатно команда га претпоставила да буде главни међу нама који смо били стражари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он вас нешто распоређивао када да чувате?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је распоређивао ти си од тада до тада, од тада до тада, и то је било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли он испитивао ове заробљенике?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте водили заробљенике код њега?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја мислим да јесте, да је испитивао чим је био командир и он је, ја изведем он их одведе код дотичног Раде Чакмака, тј.Миленка и тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви изведете а Божо одведе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви изведете из затвора, а Божо их одведе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, ја њих само зовнем по имену и они дођу по њега и одведу у просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они дођу по њега и одведу га?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да ли ту дође Стојић Миленко или Раде Чакмак или Божо тај исти који је био командир затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли неко улазио код тих заробљеника унутра, да ту унутра нешто?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Улазио је Бранко Косановић, улазио је Стојић Миленко и ја више не знам, и Раде Чакмак је улазио унутра доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А његов син?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А ми као стражари нисмо смели да идемо унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај син од Радета Чакмака, је ли он улазио код њих?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Од Раде Чакмака, Миливоје. Миливоје Чакмак он је био горе већином исто у команди и он је био у хапшењу у Тополовици, а у Малој Ператовици и ово према Вировитици ту није, у Тополовици је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он разговарао са овим заробљеницима?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не могу вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И кажите ми колико је људи све укупно било ту прво у сушари, а колико затим у школи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Колико је било људи у школи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Са хапшењем и колико су још похапсили и доведено из Тополовице, то је било око па ту до 20 људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је овде нека имена навео у оптужници, јесу ли то углавном ти људи? Јесте Ви препознали та имена?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па не знам свима имена, али једне је доводио Лазо Саватовић, једне је довезла екипа са Стојић Миленком ту у тој бригади као војна полиција, ту је био Стојић Миленко, био је Радован Косановић, Пеулић Слободан, био је Јовичић Ђуро, био је Бранко Косановић, његов брат Пајо Косановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам за ова имена људи који су били у затвору?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас за имена људи који су заробљени?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Заробљени?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је навео по оптужници.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, знам тога Петека, Шклебека што је остао жив знам и тога човека, онда знам Селесија малога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељка?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Жељка, онда знам овако Ловренца Жељка, Владу Ловренца, онда један човек знам исто звали су га «Перја» зато што је држао пилиће, онда знао сам некога Иву презиме му не знам, онда Бјелошевића, даље ове остале не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете ли да ми кажете да ли је било још неког хапшења осим овог 13.? Шта је ово што тужилац каже 20.?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тог 13. хапшење било је хапшење у Тополовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то било?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То не знам шта је било, али ја нисам био у том хапшењу, ја сам био код куће, нисам чак знао да се иде у хапшење у Тополовицу, ја сам већином био у кући или сам био стражар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте знали за ту акцију?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште нисте знали за ту акцију 20.?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: За ту акцију нисам знао уопште, него сам чуо пуцњаву, да се пуца, јер то је шума свуда окружено шумом разумете, чује се неко пушкарање и ја питам шта је, ових људи, каже отишло се за Тополовицу, шта се ради, шта би, кад ја наједанпут воде се људи, довозе, једни су дошли са аутом довели су двојицу Ловренца Владу и Жељка, то знам да су они дошли са аутом, ово су сви дошли пешице и све су стрпали код нас у школу у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је далеко та Тополовица?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Та Тополовица далеко је негде преким путем једно 4 километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту близу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Само шума дели, мислим тог села Велика Ператовица и Тополовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли знате овог Котаран Матеја?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Котаран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Матеја?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Знам једном сам код њега био поправљао сам код њега замрзивач и то је све колико тог човека познам, једино знам по причи јер сам био код њега има жену, има две ћерке каже да су живеле у Загребу, тако смо причали док сам ја радио код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви нисте били у опкољавању села?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у дворишту код тог човека?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Код њега сам био кад сам радио, то је још било слободно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овог 20. августа?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, не, нисам ни тада ја нисам био, ја чак нисам ни био у Тополовици, ја сам код њега био пре рата, ван свега то што се збивало, тога дана кад је било хапшење ја нисам био, ја сам био у Великој Ператовици, чак сам био код своје куће, био сам код школе, био сам код тетке и ту је шума нам је ту близу, ту сам био, али уопште нисам ја био у хапшењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте били у његовом дворишту и бацали бомбе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тај дан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, тај дан ја нисам био у Тополовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бацали бомбе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На таван?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И раздвајали жене од мушкараца?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам био ту, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте били са својом породицом или обављали дежурство или радили нешто друго?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Био сам код тетке, био сам код своје куће гдје је била кухиња ту је било више људи радило, Стево Стопоња главни био је месар и главни кувар био је Мркшић Душан, он је био ту, то је човек болестан шепа на једну ногу, баш сам га видио кад је дошао ту као сведок, дошао је са штапом, ја кажем шта је Дуле, каже то је од онда како је, каже никуда не могу, он онда што даље то му је све горе. И неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да вас питам за кухињу, јесте ли имали ви тамо нека задужења?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја ника задужења, имао сам да доносим дрва и тако нешто овако кад дођем, нисам ја кувар, ја сам једино био задужен кад ми је одређено да будем на стражи и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи вас, ви кад сте добили распоред, добили сте распоред стражара?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Распоред стражара код школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у кухињи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је то била ваша воља да донесете?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је самовољно моје било, каже Боро донеси дрва, моја кућа, то знате свако воли својој кући, а то је све близо. Ту је теткина кућа, овде је црква, сеоски дом и одмах моја кућа, то је све у 100 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте тамо ишли својом вољом, носили дрва, нисте то морали.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Воду носио и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали то задужење?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Кажу донеси воде, ја донесем, донесем дрва, наложи ватру и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ово кад је била та акција 20. августа на Тополовицу, ви сте седели код своје куће, нисте чак били ни у кухињи, ништа, само у дворишту?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Био сам и код кухиње, био сам и код тетке, био сам код школе, али ја нисам био на хапшењу. Нисам ни знао чак да је хапшење. Само се чула пуцњава и сад на крају сам питао, не знам чак ни које је време то било, и шта о чему се ради не знам, каже отишла каже специјална јединица, та војска,

милиција, отишли су према Тополовици, каже на хапшење каже људи за размену заробљеника, пошто су наши заробљени у Грубишном Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и јесте ли ви онда видели кога су довели?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па колико су довели људи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тога момента су довели негде око 10-так људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта се десило тамо?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, то сам чуо касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време или касније?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Касније сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било ту, шта сте чули?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Чуо сам да су људи похапшени, то знам да су похапшени и довежени и да је бачена бомба, бомбе да су бачене на једну кућу, код једне женске да је ту био Селеш и та женска да су били горе на тавану, да су бачене бомбе, а ко је бацио бомбе ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Везано за то хоћу да вас питам, осим те опреме те пушке што кажете аутоматска пушка, па «пап» и тако даље, шта сте ви то имали у том одреду од наоружања?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, цео одред шта сте добили све ако сте добили од војске?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа од војске нисам, ја сам био у цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд те бомбе, не ви као ви, него тај одред знате?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Те бомбе, то је заробљено кад је повучена војска из Гакова, то је Велика Ператовица, кад је повучен старешина и војска они су покупили наша команда са командантом Чакмак Радивојом, покупили су вероватно наоружање и поделили војски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да сте добили тад и бомбе, је ли?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Бомбе, ја бомбе нисам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ви, одред?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па све су добили и било је напад на Вировитицу, знате била је касарна ишло се на освајање наоружања. То је улазак у Вировитицу ту је била само стража, ту су били бункери са наоружањем и ту су отале су довели наоружање, ја ту нисам учествовао, у том доласку ишли су трактором, камионима, и свим шта су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у сваком случају на тај начин сте за цео тај одред је обезбеђено наоружање?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Цео одред је обезбеђен наоружањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформе не?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не ја, биле су униформе, неко је носио униформу, многи су носили униформу, ја нисам носио униформу, није било потребе, јер сам имао

своју гардеробу јер никуд се нисам кретао, никуд нисам ишао, није ми било потребно да носим униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми да ли познајете ове жене које се спомињу у оптужници Славка Францишковић, Славка Ацман, Ђурђа Чапо и Ката Котаран?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, не познам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једну од њих не познајете?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не. Познам једино Мару Котаран, ја не знам како се она задесила ако је то та, познам њене синове разумете и мужа њезиног, њезин муж је био у Немачкој, а они су имали кућу у Грубишном Пољу преко пуга «Гоше», мислим испостава «Техничар Грубишно Поље», и они су ту преко пута имали кућу, шта како се она задесила тамо, ту жену једино познам ако је то та жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Селеша Јосипа?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Селеша сам познао и пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оца и сина?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Али га како сам отишао из Грубишног Поља нисам га ја више виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Селеше познајете и оца и сина?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја њих сам познавао пре да, али их касније нисам видио. Мали је убијен у школи, а ко га је убио то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада су значи доведени после те акције 20. десетак људи је доведено у школу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Међу њима ко је био осим овог Жељка, је ли тако, Жељко је доведен?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Био је, то сам већ рекао Лоренци Владо, Жељко, тај Селеша мали, онда Иван што сам рекао кокошар, кокошке је држао Иван је знам, онда ко је још био не знам, Бјелошевић Милан, Котаран Мато, е сад сетио сам се још Страга Милан, е сад овај други звао се Штеф да ли је и његово име Страга не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И када су они смештени ту у школу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Они су смештени, доведени и смештени су ту у подрум код школе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте добили информацију да је то за рамену?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: За размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се даље дешавало, да ли су вођени неки преговори за размену и шта се дешавало са овим људима у затвору?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја са тим немам везе, ја то не знам, то зна команда, ни чак не знам кад је размењен Вереш и Радошевић, то је било у ноћи, ја ту нисам био, ја сам иначе спавао код тетке јер је школа и моја гдје је моја тетка живела одмах мало више једно 50 до 70 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се дешавало са тим људима до овог 31. октобра, односно до тренутка док нису размењени, јесу они вођени на испитивање?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ништа се није што се тиче дешавало, они су били у школи, ми смо њих доле били чували, ништа чак сам им доносио цигарете Влади, особито Вереш Ивици, он је пушио, доносио сам им храну, било је тамо паприке људи су производили, кад је рат дошао нико то није брао. Доносио сам пиће, воду и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли их неко тукао, је ли их дирао неко, је ли улазио неко код њих?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То вам ја не могу, ја видио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли улазио неко код њих?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Они су само, ако сам ја био на стражи да ли је био неко други, они су нам дали наређење пусти тога, тога, ја пустим, они их одведу у ту просторију, шта су радили са њима ја то не могу вам рећи, ја не смијем да питам их, кад ја затворим, они оду и то је све, ништа, ја питам што је, он твоје није да питаш, твоје је да будеш на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви можда учествовали у томе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тукли, па неки кажу да сте тукли и ви?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам имао право, моје право није било да улазим у подрум, моје право је само било да будем стражар и да отворим стражарско место кад зову некога да их пустим и каже пусти ми тога и тога, затворе га, пусти тога и тога, затворе га доле, ја нисам имао право да улазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дуго сте ви држали те људе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго сте држали те људе у затвору?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Они су држани, једни су размењени, а једни су остали, њих је шесторица остало доле у подруму кад сам ја отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли је било ко од тих људи био или учествовао или заробљен током неких ратних дејстава или су сви били у цивилу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Сви су они били у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су били стари?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Они су њих хапсили по кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По кућама?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми онда док кад сте ви то били тамо, кад сте отишли?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам отишао 31. поподне негдје од 4 до 5, пола 5, са Стевом Босанцом, његовом госпођом супругом Милицом, његовим сином Зораном

и Матијевић Спасом, са којим са чак спавао код своје тетке, тај Матијевић Спасо он је био оружар издавао оружје из цркве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, зашто сте отишли?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Морао сам отићи кад је ујутру рано, већ у раним сатима ујутру почело бомбардовање, пуцано је са свих страна напади, и морало се отићи, поподне је био утовар камиона Стеве Босанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко наредио да се утоваре камиони, да се спакују људи, да се крене?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да крене композиција трактора и људи су одлазили, само је наредба одакле је дошла исто не знам, наредбу је само била да се селимо и да се носи све што се може понести, да идемо према Бучју.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ко вас је задужио да пакујете оружје?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није ме нико задужио, помогао сам Стеви Босанцу, али он и томе исто Матијевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то добили наредбу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Али за све наоружање била је наредба да се све наоружање мора да се покупи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је издао ту наредбу?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Чакмак Радивоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било с вашом породицом за то време?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Моја породица је пре тога отишла за Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Отишла је, сад ћу вам тачно рећи датум – 09.10.1991. године баш на рођендан моје кћерке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ви сте остали сами ту?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам сам остао са тетком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тетка када је отишла или је остала ту?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тетка је остала, она је отишла као и сви остали 31-ог, отишла је са неким трактором, касније ми је рекла кад смо се нашли на Бучју са неким Загорац Душаном са трактором, а ја сам отишао са Стевом Босанцем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша тетка, остали цивили, односно жене, деца и то, јесу ли они отишли можда пре наоружања, јесу ли они можда ујутру отишли или сте сви у исто време кренули?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не. Жена и деца су отишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не жена, тетка, тетка?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тетка отишла је пре мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли и остале жене и деца?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Она је отишла с трактором а ја сам још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру или пре подне или када?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: По подне је отишла, она је отишла негде пре 4 сата, пола 4, с трактором, а ја још сам Стеви Босанца помагао да товарим камион из

цркве и кад смо натоварили камион тог момента, то је негде било 4, пола 5 најдуже, дан је био и сели смо у камион, Стево Босанац је возио, његова жена и његов син и тај Матијевић Спасо оружар, сви смо заједно кренули и онда смо дошли до Лончарице. Ту сам ја изашао ван, ту је кућа била Ђуре Бобића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То има, сад ћу вам рећи, 20 км дотле, до Велике Дапчевице и ту смо, ја отишао да видим, али сео је, не, Ђуре Бобић да ли је трактор ту и видим нема трактора, неко га одвезао и ја сам сео даље са Стевом Босанцем и наставили даље путовање. Кад смо прошли Малу Дапчевицу ту нас је већ ухватила ноћ и неке ливаде су ту и биле и ту је било неко дрво са стране и ту је заправо стајао Босанац са камионом и рекох шта ћемо, колона и даље иде за трактором, мимоилазе, пролазе и кренули смо ја, тог Стеве Босанца жена Милица, син њихов Зоран и Матијевић Спасо који пешаче према Тучевић Пољу и онда смо се нашли. Стево Босанац је дошао, други дан ујутру смо се нашли у Тучевић Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој колони, када тако идете да ли се налази и овај Раде Чакмак, па Загорац, па овај ваш из затвора Богдан?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам Чакмака видео у некој шуми према Тучевић Пољу, то не могу рећи која је то шума и како се зове, али углавном је то удаљено доста, око 30 км од Велике Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Богдан?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Који Богдан, Трбојевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Њега нисам видео, он је остао још иза нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он вас пустио, обзиром да сте били чувар затвора да тако пакујете оружје и да идете, кога је он задржао?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Знате шта, наредба је стигла да идемо да све купимо. Ја више нисам имао шта доле да тражим, да идем код школе, него сам помогао Босанцу и тако сам са Стевом Босанцем ја отишао из Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остао неко у школи од заробљених лица?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Остало је шесторица људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је то? Кад сте их видели последњи пут?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Гледао сам слике, то је тамо. Ја иначе људе познајем, познајем тога Шклебека, познајем тог малог Селеша и Мате, Пате, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мате Пентек.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Њега сам познавао и Јакопеца сам познавао, јер он је био приватник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви питали шта ће бити с тим људима?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам с њима тај дан уопште ни разговарао, ни видео, доле нисам ни био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте их последњи пут видели? Кад сте последњи пут били на стражи?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Последњи пут сам их видео пре пар дана када је било испитивање још, још није дошло до селидбе из Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви сваког дана обављали стражу или сте имали неколико дана паузе?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам сваког дана, некад сваког другог, некад сваког трећег дана, некад ме је задесило чак и два пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било с тим људима?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа, били су затворени доле и ништа, носили смо им храну, они су из кухиње доносили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него 31. октобра шта је било са њима?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тог 31. не знам шта је било с њима, чуо сам тек накнадно кад сам дошао у Београд да су поубијани. Ко их је убио не знам. Уопште не знам ко их је поубијао. Ја нисам у ту време тамо био, јер ја већ у пола 5 нисам био, за дана сам био, далеко својих 25 км до 30.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви умрли или је неко остао жив од ових људи?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То сам чуо касније да је остао Шклебек, Стево му је име, да ли Стево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вендел?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Вендел да је остао он жив и кажем да је споменуо, то сам чуо име Боро као да сам ја ту био, а ја уопште доле нисам био кад ја у то време нисам био ту, нисам био у Малој Дапчевици, у пола 9, можда чак даље од Мале Дапчевице кад сам кренуо пјешнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац каже да сте Ви то урадили, зато је поднео оптужницу да сте Ви?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Оптужницом пише мени, ја сам добро прочитао оптужницу, они терете по имену Боро. Бора има много колико ја знам, а тај Богдан Трбојевић зв. «Божа» он је мени био комшија у Великој Ператовици, друга кућа од мене и они су само додали моје презиме пошто је овај Трбојевић, а ја сам био доле као стражар, они су написали Трбојевић Боро, а тај Вендал је рекао Боро, а који Боро, има много људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је све тамо био Бора у то време?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Био је Боро Костић, Боро Гарашевић, Боро Рекић, Боро Давидовић, био је мало само тамо, није био дуго, он је иначе био конобар у Грубишином Пољу у једном хотелу, он је био у специјалном воду касније и некад је био код кухиње, то је његов задатак био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко био по лику сличан вама, по стасу, по годинама?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: По годинама, по стасу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, по лику од тих свих који су се звали Боро?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па Боро је можда мени мало сличан, Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који, Давидовић?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Можда ми је мало сличан Боро Давидовић, само што је он вишљи од мене, он има црне косе, а ја сам имао кестењаве косе, колико знам да нисам имао црну косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И виши од вас?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Вишљи, мало је вишљи од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви уопште изгледали у то време?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Како сам изгледао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у то време?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нормално, зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, да ли сте имали нешто карактеристично – дужу косу или скроз кратку косу, бркове, браду?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, дужу косу ја нисам носио, ја уопште не носим браду ни дужу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бркове?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Бркове сам носио некад, вјероватно јесам носио у оно време бркове, а бркове сам обријао кад сам дошао у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тада 1991. године сте имали бркове?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не одмах, касније кад сам отишао најпре у Ковин, имам брата у Ковину који је погинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, бркове вас питам, за бркове?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Бркове јесам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у то време?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја верујем да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових осталих који имају исто име као и Ви, да ли је неко још имао бркове?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Имао је Боро Рекић и бркове и браду, чак је носио и кокарду, носио је шубару на глави и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он светлије пути или тамнији од вас, светлије косе или тамније од вас?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он има светлу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам имао кестењасту, нити је црна нити плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је било могуће да вас неко замени са њим на пример?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па једино сличан што сам рекао тог Бору Давидовића а осталим нисам сличан никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде су неке фотографије, показаћемо вам слику.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Видео сам ја те фотографије, могу их погледати поново, нема никаквих проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви на тој фотографији?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно тамо то вам је показао истражни судија?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да ту сам фотографију имао на личној карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И познали сте себе? Јесте ли тако изгледали у то време?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још спомињете неки специјални вод и специјалне јединице итд., какав је то вод?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је била та војна полиција што сам поменуо тога Стојић Миленка, онда касније је био још Стојић његов брат, Драган ваљда се звао, он је био заробљен од Хрвата, он је дошао у ту специјалну јединицу, био је Лазо Саватовић, био је Никола Саватовић, био је Ђуро Јовичић у тој специјалној јединици. Онда је Боро пришао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то формирано те специјалне јединице?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је формирао, команда је формирала ту специјалну јединицу, она је била близу код цркве, са леве стране кућа је била једна, у тој кући су били специјална јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, мене сада интересује када је формиран тај одред, па кад се ту у њему формирао шеф затвора, па специјалне јединице и њихов командир, кад се све то успоставило, у августу или када?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ту специјалну, сад ћу вам рећи, док сам ја дошао још специјална јединица није постојала. То је било с брда, с дола, то је било можда стотину до двеста људи кад сам ја дошао и онда је то касније команда са командантом Радивојем Чакмаком, Живком Загорцем, тим Поповићем, Бранко, сад сам се сетио име, Радун Кљајића они су ту команду успоставили. Радун Кљајић је имао неку другу дужност, не знам како се та дужност звала, он је то давао у изјави кад је био на саслушању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда су они формирали све те одреде, неке јединице?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да и онда су дали ту кућу, они су били у тој кући. Онда су они ишли, куда су ишли, шта су ишли, нити су се они коме исповедали, ако их шта питаш шта те брига, каже ми радимо свој посао, ти ради свој посао, каже да ли си ти чувар затвора или шта си. Рекох чувар затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу ли они водили преговоре, ова четворица Загорац, Чакмак, Кљајић, Поповић око размене заробљеника, јесу ли они одређивали шта ће да се ради?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Они су одређивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми сада да ли су они имали и неку кореспонденцију, да ли су обављали неку преписку везано за размену?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па они су имали, Раде Чакмак вероватно је ишао, колико сам чуо, нисам видео, не знам кад су их одвезли да је Раде Чакмак ишао на размену и чуо сам да су ту неке паре у питању биле, тог Стојића што је био ухапшен у Грубишином Пољу што су га Хрвати ухапсили да су њему купили паре и одузели паре, да су они можда то сам чуо да су они тражили од Вереша

Ивице, од тога Вереша оца, Јанко се зове његов отац, да су тражили неке паре да се даду да би могао своје синове разменити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је онда био у прилици да одреди шта ће да буде са овом шесторицом који су остали 31. октобра у затвору?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То не знам ништа, нико ми није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је за њих био задужен Раде Чакмак или овај Божа?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Божа је само нама преносио од Раде Чакмака и горе Живка Загорца и осталих само каже ви сад радите свој посао, знате кад сте на стражи, на стражи сте, кад нисте не морате да будете, храна им је доношена, ту је доносио неки Ратко Чакмак, тај је покојни и он им је доносио храну, ми би поделили храну, он је однео храну, он је био ту с нама док они су јели, они су јели доле у том подруму, нису излазили ван, само једино смо им носили воду и давали канту да иду у ВЦ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је дошао 31. ко је онда био у прилици да одреди шта ће да се ради с тим људима, кад је дошао 31. октобар?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ту се ништа није знало, ту је била пуцњава. Ја не могу вам рећи ко је ту, Божо је сигурно Трбојевић био ту, јер је био командир затвора, он је морао знати ко је то направио, он је сад покојни, он је умро пре 2 године, он зна сто посто ко је то направио, али углавном се чуло име Боро али се није чуло презиме. Бора је било а сад што сам ја био комшија Божи Трбојевићу, Богдану, извињавам се, углавном Божи они су ставили моје презиме, па мора бити Бора Трбојевић, ако је оно био Божо Трбојевић. Има других Бори, Бори хиљаду има у Југославији, има Боре хиљаду сада у Србији. Зашто сад мора баш ако сам ја његов комшија бити Боро Трбојевић, ја уопште с тим немам везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки људи кажу да су вас видели, да су вас познали, да вас познају од раније, да познају ваш глас?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мој глас. Ја не верујем, они знаду име али мој глас, можда и Ви сад познајете мој глас, ја сам дуже време тамо био, од првог дана како је у школи био тај затвор, ја сам био од првог дана тамо, да ли сам био сваки дан или други, трећи, али углавном сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, хоћу да вам кажем да неки од ових људи који су овде наведени као заробљена лица или оштећена лица, или као сведоци тврде да су вас видели или чули, да вас знају од раније?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па могу да ме виде, чим се врата отворе може свако да ме види да сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте Ви радили управо ово што је тужилац описао. Зашто би они рекли да сте то баш били Ви?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да сам ја био? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко разлога тек тако да каже да сте то били Ви?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нема разлога никаквог. Ја нисам мрава згазио. Ја нисам поднео жалбу на моје да сам окривљени. Ја желим да се тај суд што пре реши, да

се зна који је то Боро, ја мислим што се тиче мене ја нисам и стојим иза тога да нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете још да ми кажете да ли у ово време које је овде наведено тог 13. августа до 31. октобра било неких оружаних сукоба или провокација са Хрватима, односно са?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесте, било је сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви учествовали у нечему?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам само чуо да је отишло на Иваново Село и на Грубишно Поље сукоб са Хрватима, али ја нисам ишао пошто сам био као чувар затвора. Ту је било и рањених и погинулих, али ја ту нисам био, никаквом сукобу нисам учествовао, осим чувар затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми овога кад је била ова акција на Тополовицу 20. августа ко је ту био са вама ко би могао да потврди да Ви уопште нисте учествовали у опкољавању села.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мркшић Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мркшић или без «к»? Мршић или Мркшић?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мркшић Душан може, Стево Стопоња, он је исто био кувар, онда Рашета Душан, ја мислим да му је Душан име, има пише ту, онда ту је био Ратко Чакмака, али тај је човек умро. Ево ти људи могу сто посто да кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте били ту?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да сам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, код тетке или код куће?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да сам се шетао ту, био сам код тетке на ручку, код тетке сам ручао тај дан, ишао с њима доле да једем код своје куће, био сам код школе код тих заробљеника сам имао, тај дан сам имао чак два часа да будем доле, био сам доле, вратио се назад, кад кажем, доводе људе. Тамо довели доле људе, сви смо се ми скупили који смо ту били доле, каже отвори подрум. Ми отворили подрум, они побацали унутра. Онда једнога једино само оставили, има ту једна мала собица како има ходник, овамо школа и ту како се улази према подруму ту има једна мала, ту су једнога оставили, око му је било отекло, ваљда су га хапсили, ваљда су га ударили или шта су радили, не знам, не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да вас питам да ли познајете Миленка Јездића?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Познајем Миленка Јездића, он је био исто у тој јединици, али Миленко Јездић је умро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драженко Вучковић?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драженко Вучковић?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Драженко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Драженко Вучковић јесте био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Гојко Кочић?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Гојко Кочић он има брата, не знам како му је брату име, има кућу велику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Катку Которан?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ката Которан?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њен муж је Мато Которан?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она каже да вас је видела у дворишту?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да сте Ви раздвајали жене од мушкараца?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли да жене уђу у шталу?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али да сте управо били с овим људима за које вас питам да ли познајете?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја тамо нисам био, тога дана када су они хапшени ја нисам био. Ја сам једино примио у школу где су заробљеници били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чућемо њу, она је спремна да дође овде у Београд па ћемо да чујемо шта је било?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта она каже. А овог Селешу Јосипа знате?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Селеси Јосипа знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже исто да сте Ви бацили бомбу на таван?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Како је он то могао да види, ја нисам био, да неко баца бомбу, а да човек види да неко баца бомбу мени је то смешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што би он рекао баш да сте то Ви?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он може да каже да сам ја, али ја кажем да нисам, пошто ја ту нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то што сам ја хтела да вас питам за сада. Ви у све у свему кажете да Ви ово нисте урадили и осим за ове дане што сте побројали, колико ја вас разумем за 31. октобар Милица Босанац, Зоран Босанац, је ли тако, Стево Босанац и?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Матијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Матијевић су људи који су били са вама све време непрекидно тог дана, од колико сати?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Од јутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од јутра?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па до вечери?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: До вечери док нисмо кренули 4, пола 5, 5, углавном дан је био кад смо ми кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми од ових људи који су са вама чували затвор, ко би могао да потврди то да Ви нисте улазили унутра, малтретирали те заробљенике?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Може свако да потврди, сваки сведок који дође да посведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био у затвору, био заробљен?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Чак и Радошевића и Вереш Ивица да ја нисам улазио код њих, који ће доћи као сведоци, желео бих да дођу да кажу они да ли сам ја улазио доле, али нама није наређено да улазимо доле и нисмо смели да улазимо доле, једино да будемо чувари, по наредби да изведемо да кажемо име, презиме, изводите ти, ти и ти, они су их одводили у ту собу, шта су њима радили, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да вас питам још. Овде се налази нека писмена документација, односно преписка која је вођена у то време, коју је водио «Билогорски одред», да ли је вама то нешто познато или не? То ми имамо у списима.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Питајте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је познато нешто?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа ми није познато, али нисам имао право ништа ни да питам и кад питам неког особито команданта Чакмак Радивоја, он каже то није ништа, ти имаш свој посао да чуваш затвор и шта се ти петљаш. Неке акције, акције што су биле ни то нисам знао, нико ми није јавио, кад је био напад на Иваново Село и Грубишно ја то нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви уопште описујете своје учешће у то време у свим овим догађајима, шта сте Ви тамо онда радили, имали пушку човече, шта сте радили тамо?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам био обичан чувар и био код тетке у кући. Ја уопште никуда нисам ишао, нисам више ишао горе у команду. Команда је пресељена из те куће у неку другу кућу, сад не знам чија је то кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам ја хтела да вас питам. Да ли чланови већа имају питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Хоћете само да објасните када сте дошли у Велику Пертовицу, па због чега баш Ви одлазите у кућу, у теткину кућу а не одлазите у вашу кућу, у кућу вашег оца?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам лепо рекао зашто. Зато што је у тој кући, ја сам иначе живео у Грубишином Пољу у ватрогасном дому и био сам у стану ватрогасног дома сам возио камион кад је пожара било и да кућа не би била празна

примио сам, они су били Србијанци, једну жену и она је имала сина. То је био пунолетан човек, њих двоје су били у мојој кући.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Они су били у то време у кући?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У то време су били у мојој кући.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ја сам схватила да сте говорили да је кухиња за војску била и да је то било касније?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Зашто бих ја био тамо, јер ја сам имао двоје мале, ситне деце.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: И боље им је било код тетке.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А за овог Которан Матију, не знам да ли сам вас разумела, да ли сте Ви код њега били и поправљали машину?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Код кога?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Код овог Которан Матију, да ли сам вас добро разумела?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Код Карана Мате ја сам био пре тога рата јер сам радио код Безбродица Рајка и код њега се покварио замрзивач.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Код кога сте поправљали?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не тога дана кад је то било, него то је било док је мирно време било, ја сам њему поправио замрзивач.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Коме њему, коме њему сте поправљали машину?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Котаран Мате.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А колико дуго Ви њега познајете?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Од онда кад сам му дошао поправити замрзивач, имао сам кућни број и адресу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А ко вас је звао, да ли вас је он звао или како?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мени је наредио Безбрадица Рајко, шеф који ми је био, он ми је рекао.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да поправљате машину?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ли је то један, једини пут кад сте били у његовој кући?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тај пут и никада више.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И никада више?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А када би то било у односу на ове догађаје?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па вероватно прије тога, две године.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Две године?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А како сте баш запамтили да сте код њега били ако сте један, једини пут били?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па знате кад једном одете код неког па знате човека, кад са ја чак тога момента с његовом женом био и човек некуд је изашао, нешто је радио, шта ја знам шта је радио, јер ја сам 4 сата провео док сам променио компресор на замрзивачу и реко сами живите ви и ваш муж, жена његова је одговорила имам две кћерке у Загребу.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Значи, Ви сте разговарали са његовом женом?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, али пре рата, пре две године.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Наравно, зато вас питам. Разумем то, али значи Ви знате његову жену, боравили сте тамо 4 сата, запазили сте је?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја њу сад кад бих је видео не бих је препознао, јер ја сам једанпут био кад сам то радио и после нисам уопште с њом био.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: И разговарали сте са њом?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тога пута и никад више.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви и ваша супруга с овим Стевом Босанцем и његовом супругом одлазите у Велику Ператовицу?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су ваша деца тада са вама?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: И деца су била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико имате деце и које су животне доби?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја оимам двоје деце. Једно дете је рођено 18.10.1982. године, друга је рођена 09.10.1983. године, удане обадвије, имам троје унучади.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У поступку истраге Ви сте рекли да сте дошли у Ператовицу 13. августа?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ујутру рано 13. августа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И такође сте рекли да тај исти дан учествујете у хапшењу ових људи?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ујутру чим сам дошао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Вереша и данас нам причасте нешто друго?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да вам кажем. Ја и ујутру рано кад сам дошао са децом, Стево Босанац, ја и он и тај Совић. Совић је остао али ја и Стево Босанац смо отишли горе у команду. Ту смо нашли Раду Чакмака, Живка Загорца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Задужили оружје?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: И каже Ви више не смете ићи назад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не морате понављати, само ово да разјаснимо, не морате понављати поново испочетка него само да разјаснимо. Ја сам тако схватио, можда сам ја погрешно схватио.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, али ја сам се вратио одозго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можда сам ја погрешно схватио, али сам схватио овако да неколико дана Ви нисте имали никаквих задужења па да вам је тек онда речено да се одређујете да будете стражар у школи. Ако је то тачно, онда како у поступку истраге кажете 13.08. сам дошао, задужио оружје, истог дана учествовао у хапшењу ових људи и ти људи су.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, они су мене покупили, нисам тако рекао, извињавам се. Они су мене покупили, ја сам задужио наоружање и отишао, вратио сам се кући код тетке и иде камион одозго од команде, то има 4 км одозго од команде до моје тетке и ја сам био на путу и они су мене покупили, кажу Боро идеш с нама. Нису ми рекли ни шта, ни куда док нисам дошао у Малу Ператовицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И то сам приближеио да вас питам. Ви рекосте да су вам рекли иди горе у шуму и чувај стражу?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од кога да чувате стражу, шта ви то радите и шта то они раде, од кога и зашто чувате стражу? Ако вам није објашњено што идете ајде с нама? Да ли вам је речено шта ћете да радите?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја кад сам сео у камион они су ми рекли идемо у Малу Ператовицу и ми смо дошли у Малу Ператовицу, између Рашенице и Мале Ператовице. Каже шта је, морамо хапсити људе, похапсили смо наше људе. Тек сам тад сазнао тамо и мени је рекао Лазо Салатовић Боро иди у шуму и ту буди.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Да ли сте Ви у том тамо затвору у школи, рекосте имали сте команданта овог вашег презимењака?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, Трбојевић Богдан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Претпостављам да је то неки ваш рођак?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли имали неку књигу дежурства?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да сте уписивали нека запажања кад се заврши смена, кад предате то дежурство, стражарство, пожарство, како год да се зове?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, само дође други човек и ништа више.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли имали неки списак људи који су ту заробљени?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Именом, презименом?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је имао Божо Трбојевић, списак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то неко водио, да ли знате да је то неко водио?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Божо Трбојевић је водио зато што је он наш командир био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли Ви видели да је то после?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја уопште видео тај списак.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је број заробљених од тог 13.08. па до 31.10. да ли се мењао?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он се мењао, једни су ишли на размену, други су остали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било више размена?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Била је само размена за Радошевића, некога човека из Вировитице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било више размена и више хапшења, то вас питам, да су једни одлазили, други довођени?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Размена није било више, само су неки људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви тврдите и данас да нисте били у овој Тополовици?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У поступку истраге рекосте да сте били, код истражног судије кад сте саслушавани?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја у Тополовици био, ја сам био у Тополовици само.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта ја лоше ово читам, ово је на исти начин бележено као и данас што се бележи, дакле снима се. «Јесте ли ишли у неку акцију? Нисам ишао у акцију. Је ли ко још хапшен у вашем присуству? У присуству Тополовица је хапшена», Ви одговарате. «Ко је тамо хапшен? Ту је ухапшен, али ја нисам, они су већ били ухапшени кад сам ја дошао. Они су већ били ухапшени кад сам ја дошао, ту је и Матија Которан, Селешов син». То је према наводима захтева за спровођење истраге 20.08. Да, 20.08 Матија Которан», то Ви одговарате. «Истражни судија: Селеси Жељко?» Ви одговарате «Да. Истражни судија: Которан Анка и Селеси Јосип?» Ви одговарате: «Они су били тамо, њих нису ухапсили, ту женску и Селеша, оца тога малог знам. Значи само

ова двојица? Само ова двојица», одговарате Ви. «Јесте ли бацили бомбу на таван?»
Читам вам шта сте Ви рекли па ћете Ви објаснити. «Не. Стоји овде заједно са
Мршић Душаном бацио по једну бомбу на кућу Которан Анке». То вам каже
судија а Ви кажете «Ја док сам дошао до те куће, ја Бранко Косановић, ту је већ
бачена бомба била, чула се бомба и била је пуцњава, ми смо чули пуцњаву са
тавана и у том моменту ми нисмо знали. Ми смо знали да је Селеш, како му је име
оцу малоба, био горе и та женска». Из овога се да закључити да сте Ви били тамо?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Али ја кад се то дешавало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Данас рекосте да нисте били?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја нисам био, ја јесам дошао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Трбојевићу, Ви сте данас
овде овом већу рекли да у Тополовици уопште нисте били, да су ти људи доведени
у школу и ви ту преузели о њима стражарску дужност, а у поступку истраге сте
рекли да сте били у Тополовици кад су људи хапшени и да сте их одвели овамо, па
вас питамо шта је тачно?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тачно је да ја сам био у Тополовици, а то по подне већ
кад су они похапшени, ја и Бранко Косановић који смо били у шуми, између
Питомаца ту је одмах шума и док смо ми горе дошли они су били похапшени све,
значи није било ни пуцњава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, отишли сте Ви тамо кад је све
то било завршено?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је било све готово.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А што сте отишли? Чули сте пуцњаву
па питате некога. Кад ја говорим, Ви слушате.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Реците.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули сте пуцњаву, то је 4 км далеко
ваздушне линије, како нам рекосте, па сте чули пуцњаву отуда па питате некога
шта је то, а тај неко вам каже отишли су да хапсе у Тополовицу?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да хапсе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако рекосте.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам рекао да су отишли да хапсе у Тополовици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Што Ви сад одлазите у Тополовицу,
што Ви тамо идете?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Шума је тамо била.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли вам је ко наредио да тамо
идете?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ми чак не би ни дошли у Тополовицу него је наишао
камион.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Што Ви одлазите тамо?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Једна заставица је наишла и каже ту су људи сви
похапшени, пуцњава више никакве није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли разумете шта вас ја питам?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Разумем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја вас питам, нико вас није ангажовао, људи су отишли, специјална јединица је отишла тамо да хапси, Ви о томе немате појма, Ви сте ту мувате се око кухиње, како рекосте, код своје сте фамилије, па код кухиње па оно, па оно, па вам неко каже да су тамо отишли специјалци да хапсе људе па вас питам што Ви тамо одлазите уопште? Што Ви тамо идете?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Зашто што тамо идем?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Што Ви идете тамо?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Каже мени Бранко ајде идемо у шуму да тамо идемо преко шуме да видимо шта је. Ми смо били у шуми и наишла је нека застава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из радозналости?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Из радозналости, чиста радозналост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, Ви сте мени малопре набројали неколико њих, неколико особа које су са вама биле које могу да потврде да Ви уопште нисте ишли у Тополовицу 20-ог, ја сам вас малопре питала ко може да потврди да сте 20-ог били све време поред тетке, поред кухиње, да сте шетали, Ви сте набројали Стопоња и тако даље?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Сви сведоци који су постали могу да потврде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ће они да потврде кад сте Ви ишли тамо?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја нисам био кад је било хапшење. Ја вам кажем људи ја нисам био кад је било хапшење. Хапшење је прошло кад сам ја био у Тополовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је било хапшење? Чујете шта вас питам?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ви сте рекли да је било 20-ог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам кад је било? Ако Ви кажете да сте ишли касније кад је било?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не могу рећи тачан датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је касније, а кад је раније, тј. кад је било хапшење, у колико сати у току тог дана, у колико сати, да ли је то било увече, ујутру, ноћу, дању, кад? Кад је било хапшење у Тополовици и акција у Тополовици?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја мислим ујутру да је било, ујутру да је било, ја мислим да је ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте Ви сазнали за то?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: По подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте Ви ишли у шуму да видите шта се десило?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је већ било горе то, они су већ били похапшени и све је то било готово кад сам ја стигао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви ишли питам вас, временски?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По подне, увече, ујутру?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: По подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По подне? Са Бранком?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Косановићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Стопоња и остали које сте побројали када су они вас видели ту да шетате поред куће, поред тетке, поред кухиње, поред осталог?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Сви су ме видели тамо. Кад сам ја до подне, док је та пуцњава била и док је то бомбардовано и било у тој Тополовици, ја сам онда био код кухиње у то време, ја сам по подне кад је све готово, кад су они похапшени ја сам тек онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били заробљеници у то време када се ишло у шуму?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Заробљеници су били кренули у шуму према Великој Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли их ви чекали у шуми, јесте ли их видели у шуми?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ми смо дошли камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли камионом у шуму и ту се затекли?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ми смо прије стигли, док су они дошли из Тополовице ми смо увече већ стигли и ми смо дошли тамо и они долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где тамо?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нису довежени у школу него су довежени код команде у Великој Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте ви њих, јесте ли ви њих чекали у шуми?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам њих видео код команде у Великој Ператовици код куће Радована Косановића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у шуми шта је било?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У шуми не знам шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у шуми?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам био у шуми али нисам никога видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су исто прошли кроз шуму и ко је њих спровео?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам откуда су прошли и да ли су ишли путем, али отуда су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они први стигли па сте Ви отишли да видите шта се десило или?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја кад сам дошао горе ја сам њих, ја сам био горе код тетке и ја рекох иди види горе, каже похапшени су људи у Тополовици иди види ко је и онда сам видео да су Стојадина од Лоренса Жељка и Владе и ту сам видео њих повезане руке овако не леђима, никоме нису биле завезане очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле сте ви ишли кад сте ишли кроз шуму? Јесте ли дошли до самог села?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: И онда сам се ја вратио, они су њих најпре тамо држали код Косановића и онда од Косановића кад су нашли смештај код школе онда су их ставили у тај подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви ишли кроз шуму до самог села и до тамо куће у селу или не?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ми смо ишли до шуме, до цесте али нисмо ишли то је према Томачи, ту је наишла заставица једна и ја сам сео у ту заставицу и вратио се у Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли можда дошли до куће у овом селу до ове куће где?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, нигде нисмо стајали, прошли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели кућу у Тополовици?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ту кућу? Морамо проћи крај те куће кад смо кренули од Питомаче и ишли према Малом Грђевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о овој кући где је бачена бомба, је ли то, морате да прођете поред те куће?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја знао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али морате да прођете поред те куће или не морате?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад идете?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мора да се прође јер то је једносмерна улица, мислим не једносмерна, у једном смеру према Питомачи и једном смеру према Малом Грђевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли приметили нешто у дворишту те куће?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисмо ништа приметили, приметили смо људе тамо да стоје и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људе?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нико више није пуцао, никакве пуцњаве није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људе мислим припаднике вашег одреда или цивиле или жене или шта сте приметили које људе да стоје?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тамо само су се чуле жене и ништа више, мало људи се чуло, никога није било, доста људи похапшено, вероватно многи су бежали, нико никог ништа није ни питао, ми смо само прошли кроз село и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте ту у дворишту жене како кукају?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, никога нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том дворишту?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У дворишту је неко био а не знам ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам да ли су били припадници одреда, неки наоружани људи или жене?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није нико тамо био наоружан, док сам ја пролазио нико није био наоружан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко је био, кога сте видели у дворишту?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Кога смо видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нису мене могли видети кад ја нисам био учествовао у нападу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам кога сте Ви видели?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Кога? Видео сам неке жене, ја не знам које су и ко су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је кућа цела или порушена? Да ли се видео неки дим, да ли се видело нешто?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па нисам чак ни гледао на кућу, али то није кућа од Селеша него те жене што је била рањена, умрла, ја нисам обраћао пажњу ко је, да ли је то пуцано или није, знам пуцало јесте, чула се пуцњава, како се не би чула пуцњава да ли је пуцано или није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви б или кад сте чули пуцњаву?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У Ператовцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете било како да мало прецизније, пошто ја стварно не разумем, тај 20. август, односно тај дан кад је била акција на Тополовици да опишете на тај начин што ћете да ми кажете ујутру, у неким јутарњим часовима, у преподневним часовима, у поподневним часовима, чуо сам да се обавља акција тамо, због чега је та акција, шта Ви радите тог дана, до ког тренутка шетате по селу а ког тренутка одлазите у шуму?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су сви ови заробљени?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам био у селу до подне. То је пуцњава била, то је до поднева било пуцњава, ваљда хапшење у Тополовици, ја сам цело време био и био сам у својој кући где је била кухиња, био сам код тетке и био сам код школе и тај дан сам био стражар до подне кад је била та пуцњава. Тек по подне смо отишли у шуму, ја и Бранко Косановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ви сте чули да је та пуцњава и да ли сте тада сазнали од чега је та пуцњава и шта се дешава?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам касније сазнао већ кад је све готово каже да је то ишло, да се иде и хапсе људи који ради размене наших људи који су заробљени у Грубишином Пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу да вас питам једну ствар. Да ли је било неког отпора? Ко је пуцао? Знате када идеш да узмеш цивиле за размену, не знам ко онда ту пуца, да ли ти цивили имају оружје па се бране, о чему се ради?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја касније сам чуо од њих, каже да отпор пружају у селу са тавана, из чега је пуцало, шта није и да су они узвратили пуцњаву, а то сам чуо касније, не тога дана него касније пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су заробљена лица већ стигла када сте Ви кренули да видите шта се десило?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Она су стигла али су били горе код Илије Косановића, код Радована Косановића оца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их Ви видели?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ту је близу та викендица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте их Ви видели?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Код команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их Ви видели?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, али увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам да ли сте Ви видели заробљене цивиле пре него што сте пошли да видите шта се десило?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали да је акција готова или не?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пошли да пружите помоћ или тек онако да разгледате?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Коју помоћ имам да пружам, отишао сам само ради интересовања да видимо шта се то догодило и кад смо дошли тамо ништа није било, ми се вратимо, они су већ довежени, довежени су горе код Косановић Илије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли? Да ли сте их можда срели успут?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Успут нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели кућу ову одакле Селеси пружа отпор?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам видео све куће, али нисам видео да је која кућа срушена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видели сте те жене?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Видео сам жене, нешто се посакривало, вјероватно по кућама, нешто је било вани, јаук и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли можда интервенисали да видите ко је рањен, ко је повређен?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Колико сам мого да видим у пролазу камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и с вама је тада био ко?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Бранко Косановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас двојица?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Још је био један човек али не могу тачно, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи ови сведоци који ви нама кажете да могу да потврде да сте ви шетали ту по селу, они се заправо односе на тај преподневни део дана?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, тачно и за цео дан, гдје сам био и шта сам радио, свако може да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога више нисте били с тим људима него сте само с Бранком?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поред куће када сте били, ове где је бачена бомба, с вама је био Бранко?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Бранко, није, Бранко је био самном у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви тада у дворишту видели неког од припадника Ваше јединице?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Никога нисам видио, видио сам једино у штагљу сам видио, кад сам пролазио видио сам Рогожа Ђорђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у дворишту никог?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У штагљу, штагаљ. Знате шта је штагаљ? Сеник, у сенику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он сам стоји ту?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је стајао и неке жене, и видео сам тог малог Селеша са њиме, само њега сам видио и никог више нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Ваше јединице?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је из Ваше јединице?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што сте га видели?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Рогожа Ђорђе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сам је остао ту у дворишту?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он сам једино њега сам видио, никог другог нисам видио, али то није, то су колико сам ја чуо, они су ишли груписани, групно. Једни су ишли на једну страну, једни су ишли на другу страну, једни било куда, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тај Селеша Жељко је касније завршио у затвору у школи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Њега је мали довезо, Рогожа Ђорђе је тога малог је довезо, он је малољетно дете било, и он је код њега нашо пиштољ 7,65 и зато га довео, и касније по причи сам чуо, каже они нису малог хтјели да хапсе, они су тражили да ухапсе оца његовог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи практично да је заробљавање било у току?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја чак нисам ни знао, нег као свједок који је био Пеулић Слободан, он је рекао да су они хтјели тога оца од малог Селеша, Јосип се ваљда звао, њега, зато што је он био председник ХДЗ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја вас питам значи да сте ви видели припадника Ваше јединице са касније заробљеним Селеша Жељком ту у дворишту.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У штагљу. Али ми нисмо стајали уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте посматрали?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, прошли смо само и само сам их њи видио и видио сам неке жене, а жене не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ја тек разумем шта сте Ви радили 20. Да ли тужилац има питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Само ја још једно питање. ви сте сад објаснили да нисте били у очевој кући зато што је била нека жена са дететом?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја био. Ја, у чијој кући?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да ви нисте били у очевој кући због тога?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја био у његовој кући.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Па да, али зашто?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја никада био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Зато што је била нека жена с дететом, то сте сад објаснили.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па то је било у штагљу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Молим?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је у штагљу било. Штагаљ, сеник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, не.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја улазио у двориште у кућу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, не, када сте говорили због чега нисте били у кући Вашег оца, ви сте рекли да је у прво време била та кућа.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да. А, од мога оца?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Да.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Зато што је била та жена нека, Србијанка са својим сином, они су живили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Е добро, ја бих вас сад питала. Код истражног судије ви то уопште нисте спомињали, ви сте баш изричито на питање што нисте били код оца у кући, ви сте рекли, шта да будем кад није никога било ту?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јел знате у чему је ствар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: То ми није јасно сада.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није Вам јасно знате због чега, то је, ја сам рекао то, нисам хтео да допуњујем да је неко био у тој кући, али ја сам био код тетке због тога ради смештаја, зато што сам довео, дошла моја жена и деца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Не, све вас ја то разумем, али ја Вам само предочавам.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ал ја тамо нисам имао где да будем, где да спавам и то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ја вас само питам зато што ви кажете шта да будем кад никога није било ту, никога није било ту, они су се поделили ко ће где да буде. Баш сте говорили да у очевој кући никога није било, зато вас ја питам?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Касније је била, ту је био, ту је војска јела, ту су били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: То је све касније.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Али тада, кад вас истражни судија пита?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Онда је та жена отишла, она је отишла отале кад су дошли, кад је команда дошла са кухињом, они су отишли, а куд су отишли ти двоје, тај човек и жена, немам појма.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац сад има питања.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу прво за овај 13., да вас питам, овај први догађај, хапшење ових Радошевића, Вереша и тог трећег кога не знате како се зове. ви кажете да сте то посматрали са те страже?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли видели, кажете, рекли сте изричито данас кажете Саватовић је узео нешто од Жуће, да сте то видели?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, то му је надимак Жућо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То му је надимак Жућо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, али кажете видели сте да је Саватовић нешто узео, јесте ли видели шта је узео?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Онда сам касније сазнао да је имао пиштољ, и да је узео пиштољ од њега и да је одузет пиштољ од Вереш Ивице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли видели код Вереш Ивице тада пиштољ?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А код Радошевића?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, јер ја нисам хапсио кад сам био у шуми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ја само кажем дал сте тад. То сте значи све.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Накнадно сазнали да имају оружје. Е сад ова Тополовица, да вас питам у вези тога. Ако сам ја вас добро разумео, ви сте нешто о томе рекли и онда и сад кад су вас питале судије. Јел постојао тај затвор у тој школи пре него што је било то хапшење у Ператовици?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, није постојао затвор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тога дана кад су они ухапшени, тад су први људи смештени у?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Они нису први дан, кад су они ухапшени, они су смештени у неку, како бих реко, то је била нека шупа од Илије Косановића, од Радована Косановића оца, ту је близу био и штаб те одбране.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, и кад сад су пребачени у школу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не могу Вам тачно рећи датум, они су једино мене звао командант Чакмуш Раде, каже Боро било би најбоље да њих ставимо код мене кући, вели ја имам велики подрум испод сеника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то сте испричали како сте, али то, значи тог дана су били смештени на друго место кад су ухапшени, ал сад, сутрадан, или дан, два, или после пет, шест дана?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, ја сам смјештен на радно мјесто стражара кад су пребачени у школу, они су најпре њих хтјели да пребаце код мене у мој подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Све сам то разумео, само колико је времена прошло од кад су ухапшени док нису смештени у школу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ови из Тополовице?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па прошло је једно три дана четири.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Три дана, значи после три дана отприлике ви сте добили ту дужност.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да они су били горе код Илије Косановића, чак је тај Ловренц Владо био код њега у кући кад сам ја наишо горе код Илије Косановића, каже откуд ти, али они су били тамо, или само, који је тамо чувао уопште не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могу са дозволом суда да предочим сведоку исказ Кате Котаран у вези са овим што је он причао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она, а и то сте и ви вероватно видели, каже «ја познајем Бору Трбојевића, исти је радио код Рајка Безбрадице у Великој Барни».

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А која је то рекла?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ката Котаран, то је жена Матије Котарана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова што сам Вам рекла да жели да дође.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ако је то она, ја кажем ако је то она, можда је познајем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево сад ћу да Вам, сачекајте. Каже «Ја за њега могу рећи да је у пролеће 1991.године, он био у нашој кући поправљао нам је замрзивач».

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесте, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али ви кажете две године пре тога.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не могу се сетит, има то 17 година, ја знам, кажем нису била та дејства.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, али ви, овде сте мало пре рекли пре две године пре тога, а она каже у пролеће.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па видите, прошло је много времена, не могу Вам тачно да кажем ни у датум, ни када сам ја поправљао. Ја јесам у њиховој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могуће да је било и у пролеће, јел могуће како она каже, или није сигурно?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Можда да је друга година, ја само кажем углавном јако давно било то што се дешавало, ја сам био то лепо с том женом причао и муж је чак изашо ван, и ту четири сата сам се ја забавио и још сам попио код ње и кафу и пиће сам попио, лепо поразговарали и отишо, одонда ја никад нисам код те жене био и код тог човека. Каже деца су му у Загребу раде, имају две ћерке и то је био сав наш дружење и наш састанак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево сад ћу да Вам прочитам даље шта је она рекла «у тренутку кад сам се ја са осталим Тежацима налазила у нашем дворишту а мој супруг Мато је отишао на штагаљ, иза штагља појавио се Лаза Саватовић и он је ухватио мог супруга и у штагљу га је тукао, затим га изгурао вани», и онда је описала ово што Вам је судија рекла које су те особе биле, каже овако, каже међу овима све што је набројала каже да сте и ви били, каже «ја сам сигурна да је Боро трбојевић такође има ватрено оружје, пушку, која му је била обежена о раме и била му је тако преко рамена, тада су Лаза Саватовић и Бора Трбојевић постројили у нашем дворишту испред штагља мене, Славку Францишковић, Славку Ацман, Мишка Чапа и Ђурђу Чапо и Жељка Селеша, а све те особе су викале и говориле да смо ми сви Усташе и да ће они нас све поубијати. Тада је уследила пуцњава и метци су летели», говори о овој суседној кући.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: «Након тог малтретирања неких сат времена Боро Трбојевић је одвојио све мушкарце од нас жена и терао је мушкарце па је тако био одвојен и мој супруг Матија Которан, ја сам кренула за њим и питала сам Бору Трбојевића због чега и зашто их тера, он ме је на то само тркуно ногом, ухватио ме за руку и одвукао ме до наше штале, а тамо су морале ићи и све друге жене и он нас је у штале затворио, на крају нам је рекао да не можемо изаћи ван до ноћи». Доста опширно описује шта ви тамо радите?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Часни суде јел могу да одговорим. То она што каже, то није тачно, ја у то време уопштен нисам ни био, што спомињете Лазу Саватовић да су они терани у шталу и било то, ја то уопште нисам тамо у то време ни био нит сам мого да видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то кажете данас, али код истражног судије сте рекли да сте били присутни у том хапшењу у Тополовици?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја био присутан уопште хапшењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па тако сте рекли е сад то ће суд на крају да пресуди.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Уопште ја нисам био присутан том хапшењу, ја бих желио да они сви дођу да се изјасне и да кажу своје мишљење, а ја уопште нисам био у хапшењу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да Вас питам даље. У вези овога ваше стражарске дужности. Овде се помиње да су у затвору били поред осталих Шпиралец Владимир и Биловић Милан?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Е тачно, то је пилићар што су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел знате те људе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Шпиралец, да пилићар што сам реко, њега су звали пилићар јер је товио пилиће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А помињали сте овде и Ловренц Жељка и не знам још нека два Ловренца?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, Ловренц Жељко и Ловренц Владо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, и сад према стању у списима и према подацима има података да су Шпиларец Владимир и Биловић Милан та браћа Ловренц и још нека лица која су исто била у затвору у том неком периоду да су 2001.године, да су из неке масовне гробнице ископани, значи што би значило да они. Јел знате о томе нешто?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Знадем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би значило да они нису размењени?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Е овако, сад ћу ја вама рећи, ја сам био доле, они кад су одведени ја ту нисам био, то је била ноћ, ја сам био код тетке на спавању, и ујутру ја дођем и кад сам дошао донијели су доручак, донијели су Ратко Чакман покојни он је доручак, кажем ја шта тако мало хране доведено, па каже нема људи, па кажем гдје су људи, каже одвежени су каже ноћас камионом за Бучју. То је мени био одговор.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је на Бучју?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Била нека команда, шта ја знам, Звечеву, Бучју, немојте ми сад вјероват на реч.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи за њих није речено да су за размену одвежени него у Бучје?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није, ја сам чуо само за Бучје, то сам касније чуо, каже одвежени су за Бучје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А овај Радошевић Влада, кад је тамо саслушан у Хрватској у поступку и то сте сигурно видели, рекао је поред осталих да сте га и ви тукли, а онда кад га је саслушавао истражани судија наш кад је ишо у Хрватску, он је онда казао да га нисте тукли.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па нисам га туко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па када му је судија предочио шта је то раније говорио, онда је реко па каже «сетио сам се, није ме тукао као ови неки други што су ме стално тукли, него кад су команданти присутни онда ме је тако надгуравао пушком».

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па јел знате истражни судија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то истина или?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Истина, ја њега нисам тукао, зашто би ја њему носио цигарете, зашто би му носио храну и све, мој школски колега скупа са Верешом, ја нисам никога тукао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Радошевића надгуравали са пушком кад је командант ту?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Надгуравао у пушку?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па то је можда, ја сам једном, два пута био кад су они њих тамо испитивали, и ту је био Раде Чакмак кад је било то испитивање, каже гуркај га, гуркај га, нек призна, нек призна и ништа друго није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овај, како се зове, Вереш Ивица каже да сте ви били школски другови, да га нисте тукли, али да од Шпиралец Владимира и Биловић Милана кад их је видео да су добили батине, чуо да сте ви са још двојицом да сте?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: За Биловић Милана ја вам могу рећи, ја човека познајем јако добро, с њиме сам заједно радио у Гоши, ми смо стари техничари у Грубишином Пољу и тог Шпиранца Шљиву што сте ми сад споменули, пилићара, ја сам јако добро био с тим људима, није уопште било разлога да ја њих тучем и било шта радим, мени је тад било жао да бијем људе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што би они казали Вереш Ивици који је иначе у односу на ва позитивно да кажем, сведочи што би он њему рекао да сте и Ви тукли?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па од њих није нико могао да каже и тај исто Вереш Ивица могао да каже кад нисам га ни такао, чак сам му цигаре давао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је то и казао да њега нисте.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Док Шклебек рекао у Бору, па Боро, па има Боре колико хоћете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да вас питам сад још нешто. Да ли је било случајева да сад ови који испитују да треба да пишу неке изјаве па да седе тамо?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја бих желео да свако сведочи, нек дође овде да ми каже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не слушате питање, не одговарате. Значи, да ли је било случајева да сад те које испитују, било да је Радошевић, Пидалец или не знам ко још, да ли морају да пишу ту изјаву?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам, нисам ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да Ви присуствујете томе?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам ја то видео, нисам био тамо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте пристни били никад, да их чувате, да тако кажем?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Једино моја ствар је била да будем код врата где су они били закључани у подруму.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да вас питам сад за овај 31.10., овај дан кад се ово десило. Ког дана сте Ви у односу на тај датум последњи пут, кажете тог дана нисте стражарили, ког дана сте стражарили?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Шта кога сам дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког дана сте пре тога последњи пут стражарили, претходни дан или пре два дана или? Да ли се сећате?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Дошао у Ператовицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 31.10.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, дошао сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пред повлачење кад су ови људи остали заробљени, а ви отишли, а Ви кажете тог 31.10. нисте били уопште као стражар на дужности?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам једноставно на дужности.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били 30. октобра, 29?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, нисам био ја на стражарској дужности док нису доведени у школу Велика Ператовица у подрум.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не питам вас шта је било раније, то је био август.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, не уопште нисам био, нити обавезе нисам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени, тужилац вас пита за овај одлазак за Србију, за 31. октобар, тог дана да ли сте били на стражи?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: На стражи? На стражи уопште нисам био тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан пре тога да ли сте били?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Дан тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан пре тога?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тај дан тога јесам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дан пре тога сте били на стражи?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, то сам био на стражи, али тај дан кад је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја вас питам за претходни дан?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, претходни дан јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Последњи пут сте били тог претходног дана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад сте овде набројали укупно једно десетак људи који су се смењивали на стражи али поменули сте неке који су били кратко, неки дуже, колико сам разумео нису свих десет истовремено били те које сте набројали?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, једни су долазили, једни одлазили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад да ми кажете пре тога.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Највише су довођени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре повлачење ко је стражарио осим вас?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај задњи дан?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја нисам тај дан стражарио, Боро Рекић је био на стражи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро и ко још? Ко се смењивао тог претходног дана са вама?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, онда је био Душан Тулум, они су већином били Душан Тулум, Боро Рекић, чак Боро Глежнић, ја тог човека нисам споменуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се зове?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Боро Глежнић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је тај човек?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је чини ми се негде из Лончарице, не знам из ког места, мислим тамо дале, али не могу вам тачно рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, он је био од тих задњих?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он био задњи тих дана, тај Боро Глежнић? Да ли је био раније?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Био је до задњег дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је почео да стражари, у ком периоду?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не могу рећи, није у почетку, негде је касније дошао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико касније?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Углавном док је отворена једна стража доле у подруму доле у школи, а да ли је био можда код команде кад су ови ухапшени, да ли је био горе то не знам, углавном код школе је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, сад још у вези овога у Тополовици, суд вам је предочио да сте мењали исказ, али мене сад још посебно интересује. Нисам разумео ово, кажете ми смо прошли камионом и видели то нешто мало, нисмо видели ту кућу која је иначе била поломљен цреп. Шта сте ви ишли да видите ако сте само тако прошли?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Шта сам ишао да видим?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако нисте загледали?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ми смо били доле у шуми, каже ајде да идемо доле кад смо већ у шуми, ја, Бранко Косановић и још један момак је био, ко је био ја вам не могу рећи, али не знам заборавио сам му име, то је година, знам да је био Бранко Косановић, ми смо заједно, нисмо ни улазили у село и наишао је камион и ми сели у камион. Ми смо прошли само кроз Тополовицу и ја сам то једино видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Објасните ми како је наишао камион? Да ли је Бранко Косановић био у камиону или са вама?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У камиону, унутра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али пре, пре него што сте ушли у камион? Да ли је он до вас дошао камионом?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није, ја и он смо били заједно у шуми.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У шуми сте били?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У шуми смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте се нашли у шуми?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Заједно смо и отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте кренули?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: По подне је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми шта је он, какво је он имао задужење тад у јединици?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је био обичан војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Обичан?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Бранко Косановић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је био специјална јединица касније, а иначе је био обични војник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у то време?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Касније је основан одред војне полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, кад се ишло у Тополовицу није био одред полиције, него су сви били?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није био одред полиције, то се онда још скупљало људи и то кад смо осетили да је хапшење.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли ви имали неку наредбу да идете тамо?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, ја нисам имао никакву нареду, једино сам наредбу добио да будем стражар кад дођу заробљеници.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте добили тек кад су дошли заробљеници ако сам добро схватио? Значи, кад је био напад на Тополовицу Ви нисте имали задужење да чувате затвор?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам имао никакво задужење још у то време није ни отворен затвор у школи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, па то кажем. Могао је неко да вас пошаље у акцију као што сте 13.08. ишли?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли били дужни, јављате се сваки дан, ако сам разумео, ујутру?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ујутру се јавим и ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад добијете задатак идете, јер Ви тврдите да од 13. до 20. никад нисте?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Иначе, никакав задатак ја нисам имао, ни акције, ни било што.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ја само морам да вас питам. Колико вас у исто време стражари – по двојица, тројица или по један?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ту буде више стражара, али један је крај врата, мислим где је тај подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где буду ови други?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ови други су ту у школи, то је некад била учиниоца, основна школа, ђаци су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, по двојица, тројица, по један?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па буде некад двојица, тројица, четворица, пет, ови картају тамо у школи и тако, онда други дође на смену, овај је слободан. Ја кад сам слободан ја одем код тетке јер одмах ми је ту прва кућа ми је тетка доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустите тетку.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ту и деца су ми била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад добијете Ви задужење, да ли добије још неко задужење са вама да чува затвор?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ти људи које сам набројао они су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. По двојица, по тројица, по четворица?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Један је увек био на стражи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По један?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: По један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали што су ту својом вољом то вас не питам, питам колико њих има задужење да стражари тих 2 сата?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Један по један по 2 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите бранилац ваш?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ја бих само молила да суду објасните територијалну пространост тих села да би суду било јасније, значи где се налази Ператовица, где се налази Тополовица, шта их дели, да ли су то села у шуми, да ли су повезана села, односно колика је удаљеност између Ператовице и Тополовице?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па удаљеност између Тополовице и Велике Ператовице је 4 км, то сам рекао да има, попречна линија 4 км, али је окружено, сва села су окружена великом Ператовцу. Ператовица је у једном склопу шуме, с једне стране је та Тополовица, па онда иде Питомача према Вировитици, онда с друге стране иде Мали Грђевац према Великом Грђевцу, Беловару, па супротно иде Велика Барна, Грубишно Поље, онда се ту рачва Дарувар, Гарошица, Кутина па онда лева страна Вировитица.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми, на почетку кад су Срби почели одлазити из Грубишног Поља?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па Срби су почели одлазити из Грубишног Поља.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: У ту Ператовицу?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Срби?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Почели су одлазити кад су Хрвати почели хапсити српски народ.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: У којем је то мјесецу било?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па то је било почетком у осмом месецу.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Шта се десило са Србима а да Ви знате који су остали у Грубишном Пољу?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па први који су ухапшени то је био највећи страх и највећи трепет када је ухапшен овај Милошевић Спасо, Мићо Станић, Босанац Драган, нестали, чак за Мићу Станића и Босанац Драгана се ни не зна, кажу да су Мићи Станићу одсекли главу, то је људе много погодило и онда су људи бежали ко куда, Срба је било иза мене и остало и многи су још отишли и онда су хапсили они редом наше људе, кад су почели наше људе да хапсе онда су била наређења и команде да ми хапсимо њихове људе да би имали за размену, а за ове људе се не зна ни дан данас. Нашли су Милошевића у распаднутом стању само затрпан, Мићу Станића нису ни нашли, Босанца малог нису исто нашли Драгана.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Молим вас, да ли сте Мркшић Душана тај дан кад је био напад на Тополовицу тог 20.08. видели до подне код кухиње да ли је радио у кухињи?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесте, кад сам и ја био до подне с њиме заједно.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Још једно дозволите ми питање. Да ли је Богдан, зв. «Божо» Трбојевић и Боро Рекић тога дана 31.10. остали иза вас када сте ви кренули из Ператовице?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, то је Боро и рекао и дао изјаву на првом саслушању да је он остао и да је увече кренуо из Велике Ператовице, да је била ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вас малопре питала рекли сте да не знате где је био Божо Трбојевић тог дана и да га нисте видели?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Они су остали, они су трактору, не знам где је остао, они су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остао иза вас или не, Ви кажете да га нисте видели тог дана?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Је, Божо Трбојевић је остао, остао је Боро Рекић, то може посведочити чак Стево Босанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, јесте ли га Ви видели?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божу?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Видео сам га на трактору са Божом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се вози на трактору?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Богдан Трбојевић, звани «Божо».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га видели?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: По подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је он кренуо кад и ви за Србију?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није кренуо, ми смо први кренули, ми смо за дана кренули, а они су кренули касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само онако седео на трактору?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ми смо кренули негде око пола 5, дан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он шта је радио?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли га видели на трактору?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисмо, који смо товарили у камион нико није био, била је само једна жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него Божа, где је био?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја у том моменту нисам видео где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте га видели 31.10?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Задњи пут сам га видео по подне негде око два, три сата по подне, нисам га касније видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога га нисте видели?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд знате да је остао?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па кад се то пуцало са свију страна где је био, шта је био, само знам да је дјелио гориво кад је почела бежанија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је остао иза вас?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Знам због тога што је код њега било складиште горива и онда су људи тенкирали гориво и он је морао бити тамо да изда гориво, почео је покрет напуштање села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Боже?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Код Боже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трбојевића?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Божо, Богдана Трбојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући његовој је било гориво?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У његовом дворишту, то су биле цистерне и у тим цистернама је било гориво, онда су точили горе редом ко је имао ауто, ко је имао трактор, камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и Ви точили?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не. Ја сам био само на утовару камиона са Стевом Босанцем.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Тај дан 31.10. да ли су сва села исељена, значи да ли су сви Срби – жене, деца, да ли су све те колоне.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Из свих околних села, 13 околних села, сви су ишли у истом правцу у колони један за другим.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми јесте ли Ви имали неку личну или породичну трагедију везано за Хрвате пре овога, пре 13. августа, да ли се вама нешто десило?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мислите, у чему мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим тамо у тим ратним операцијама, у свим тим догађањима у Југославији пре 13.08, пре него што сте узели оружје?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да сам имао каквих проблема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесте, ја сам имао проблема, један проблем у Хрватској, већ сам имао две девојчице рођене мале, клинке биле, имао сам проблема са једним полицајцем. Он је био пензионисани полицајац и били смо у једној кафани и ту смо картали и каже ми он, још он мене пита «Боро, хоћемо ли ићи у Малу Ператовицу, овај иде за војску да човека испратимо у војску». Рекох, немам чиме да идем, каже «Можеш ићи са мном аутом». Рекох добро. Ја отишао кући и да јавим жени јер нисам имао телефона, онда није било мобилних, да се јавим жени да идем на испраћај и ја се вратим назад и ми стајали тамо за шанком, тај исти Матијевић Драго, каже мени «Боро, јебем ти мајку» тамо и овамо, ја сам од твог оца носио оружје од њега и тамо и овамо. «Драго, ша ја имам с тиме што сте ви носили оружје од мог оца, немојте ме вређати, знате да немам мајку», мајка ми је умрла, рано ми је умрла, рекох «немојте ме вређати» и излазимо ми сад ја мислећи да идемо код тог момка на испраћај, он мене удари и ја сиђем доле и ја скинем капут и ударим ја њега и у том моменту ја сам њему повредио руку и он отишао у болницу и њему замотали руку и вратили га назад и био суд. Ја сам био подстанар са двоје мале деце, имао сам родитеља само оца, мајка ми је умрла и ту дошао суд, мене осуде на 3 месеца затвора. Ја сам хтео да поднесем жалбу на то, он ме вређао ме, имао сам сведоке, ударио ме први и зашто ја сад 3 месеца затвора да добијем и ја одем код оца и кажем оцу да узмем адвоката, па зашто да идем у затвор кад нисам крив. Отац мени каже на то шта то мене брига. Ја подстанар, двоје мале деце, чак ни веш машину нисам имао да би дете могао опрати и себе и жену и децу. Ништа, ја се нисам жалио они мене осуде на 3 месеца затвора и отишао у затвор, био сам у Туропољу ни крив, ни дужан осуђен на 3 месеца, био сам бравар, радио сам у радиони и они ми скрате 17 дана тако да сам био 2 месеца и 13 дана у затвору због тог случаја. Можда да сам имао адвоката, да сам имао пара да платим можда би вероватно добио увјет и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године је то било?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Чекајте, мала ми је рођена 1982., да ли је то 1984., да ли пета година, не знам тачно, мислим да је 1984.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу проверићемо ваше личне податке где стоји да сте неосуђивани, али оно што сам ја хтела да вас питам везано за ове догађаје то кад су почели Срби, Хрвати да ли је било неких проблема?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Били су ми најбољи другови Хрвати, чак смо заједно се састајали, најпре сам радио у друштвеној фирми у тој Гоши, испостава Грубишно Поље, онда сам отишао код тог приватника и увек смо се састајали ујутру на ону јутарњу кафу, са свима сам био добар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико вас није ништа узнемиравао, угрожавао, дирао?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Једино у задње време кад се све то почело дешавати било је изостављено, нисмо се више дружили као што смо се дружили, Хрвати су се дружили посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захладнели су односи, је ли?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је већ у задње време кад је све већ било ту и тамо. Тај исти дан кад сам ја побегао, ја сам радио код Безбрадица Рајка, дошао и написао ми на столу, каже оди код Шандор Рудолфа поправи му веш машину и у Пољане једном човеку иди промени браву на вратима. Ја седнем у рено и кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам испричали, нећу да вас прекидам, али оно што нам нисте рекли што је важно. У сваком случају односи су се захладили, је ли тако, између Хрвата и Срба?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па то је једноставно остала шутња, не трпе једни друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још нешто везано за своју одбрану и за ове догађаје хтели да кажете, да изнесете, да додате сад на крају пошто завршавамо сад с вашим испитивањем? Можете наравно да интервенишете касније у току поступка, али везано за ово кривично дело које вам се ставља на терет да ли имате нешто још да додате?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па имам да додам да нисам крив и да кривац постоји али да нисам крив. То причају како је то прошло, сви причају, то је тајна а нико неће рећи ко је, а ја то нисам учинио. Ја да сам то учинио ја бих рекао јесам, казните ме и радите шта хоћете од мене. Нек каже онај Боро јесам, ја то вам могу рећи да Боро јесте, а који је нек се изјасни сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам, седите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Могу ја само да га питам кад је ово рекао. А у вашем је интересу ако сте Ви чули који је Бора да кажете који је? То не значи да ћемо ми сад њега да судимо и да тужимо него да можемо да проверимо кад будемо ове сведоке испитивали, да утврдимо да ли је тај Боро за кога Ви кажете да сте чули да ли је било тамо, јер ако не знамо који је, ми не знамо како да то утврђујемо?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тај дотични Боро, он је чак био у једној кући у Београду код једне жене, она има три кћерке и мужа, муж јој умро, он је причао да је он то учинио и то је Лакић Савка из Београда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Која адреса?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Адресу немам, имам је кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајте суду.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Имам њен број телефона.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дајте суду адресу. А како се зове тај Бора који је то причао, како му је презиме?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Коме?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Том Бори?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Рекић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је причао да је то урадио?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Тужилац је рекао исто тако, мислим да овај записник нигде неће ићи даље, остаје у овој судници. Да ли знате ко је бацио бомбу на кућу Анке Котаран, реците ако знате?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Прича се то, Раде Чакмак зна га добро.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците Ви ако знате?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То је, прича се да је бацио његов син Раде Чакмака и Вуковић Жарко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А за његовог сина пребивалиште зна дотични командант Раде Чакмак Радивоје зна за једног и другог где су. Мене је чак Жарко звао телефоном пита Боро шта се то с тобом дешава, рекох Жарко то ти најбоље знаш, причају и птице на грани, они су мене оптужили, добио сам оптужницу, нисам хтео да се жалим на оптужницу, али желим да се тај суд реши што пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај син од Чакмака?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја мислим Миливоје Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте споменули малопре. А овај Бранко који је био са вама 20-ог?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Косановић Бранко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Косановић? Добро. То је то што сте Ви имали сада да додате. Ми ћемо на овај начин завршити ваше испитивање и сада изволите седите ако немате више ништа да додате. Искључите микрофон. Хвала вам.

Ми бисмо се сада договорили, односно ја ћу да вам саопштим термине за наредни претрес.

Испитивање је довршено.

Договорићемо се за термине за наредни претрес и почећемо са овим тражењем, односно са слањем позива особама које су оштећене или су сведоци, који су у Хрватској и са тим имамо идеју за сада тужиоче да те особе позовемо да овде дођу да видимо да ли би они овде дошли да непосредно сведоче пред овим судом. Је ли тако, и Ви би то предложили? Што се тиче ових овде сведока који су предложени у оптужници, а налазе се тренутно у Србији и који су нама, је ли тако, доступни Матијевић Спасо итд., њих ћемо ако Ви инсистирате да саслушамо непосредно, а Ви ћете евентуално да предложите ове сведоке и дате ове адресе што је тужилац ако сматрате да је то тако у вашем интересу, овај Бранко Косановић није био у истрази никада ни његову адресу такође. Он није жив или јесте? Или ћете нам дати ако имате адресу наравно, ако немате, онда ћемо пробати да нађемо са неким ближним личним подацима.

Следећи термин смо ми одредили за 16. и 17. октобар, што је релативно брзо, то је термин који имамо овде због тога што је судница слободна тада и тада ћемо према неком распореду који будемо одредили позвати ове сведоке који су

овде у Србији и који могу да дођу и почети да тражимо и да интервенишемо да нам сведоци из Хрватске дођу овде пред суд.

Да се данашњи претрес одлаже.

Наредни ће се одржати:

16. и 17. октобра 2008. године,
у судници број 4, у 09:30 часова.

За тада позвати сведоке према распореду који ће бити достављен и странкама.

Доставићемо вам благовремено распоред.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА